

Euroopan unionin virallinen lehti

C 372

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

54. vuosikerta
20. joulukuuta 2011Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Päättöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Neuvosto

2011/C 372/01	Neuvoston päätöslauselma uudistetusta eurooppalaisesta aikuiskoulutusohjelmasta	1
2011/C 372/02	Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselma EU:n jäsenvaltioiden edustuksesta WADAn hallintoneuvostossa ja EU:n ja sen jäsenvaltioiden kantojen koordinoinnista ennen WADAn kokouksia	7

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Neuvosto

2011/C 372/03	Neuvoston päätelmät nuorison osallistumisen ja liikkuvuuden itäisestä ulottuvuudesta	10
2011/C 372/04	Neuvoston päätelmät lasten suojelusta digitaalimaailmassa	15

FI

Hinta:
3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

2011/C 372/05	Neuvoston päätelmät kulttuuri- ja luovuuskompetensseista ja niiden merkityksestä Euroopan aineettoman pääoman rakentamisessa	19
2011/C 372/06	Neuvoston päätelmät urheiluun liittyvän vapaaehtoistoiminnan merkityksestä aktiivisen kansalaisuuden edistämisessä	24
2011/C 372/07	Neuvoston päätelmät kielitaidosta liikkuvuuden edistäjänä	27
2011/C 372/08	Neuvoston päätelmät oppimiseen liittyvää liikkuvuutta koskevasta vertailuarvosta	31
2011/C 372/09	Neuvoston päätelmät korkea-asteen koulutuksen nykyaikaistamisesta	36

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

NEUVOSTO

Neuvoston päätöslauselma uudistetusta eurooppalaisesta aikuiskoulutusohjelmasta

(2011/C 372/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,

JOKA KATSOO SEURAAVAA:

Älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävässä Eurooppa 2020 -strategiassa elinikäinen oppiminen ja osaamisen kehittäminen todetaan keskeiseksi tekijöiksi nykyistä talouskriisiä, väestön ikääntymistä ja Euroopan unionin laajempaa talous- ja sosiaalista strategiaa koskevissa toimissa.

Kriisissä on korostunut, että aikuiskoulutuksella ⁽¹⁾ voi olla merkittävä tehtävä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa parannettaessa aikuisten – erityisesti työntekijöiden, joilla on alhainen osaamistaso, ja ikääntyneiden työntekijöiden – edellytyksiä mukautua työmarkkinoiden ja yhteiskunnan muutoksiin. Aikuiskoulutus antaa mahdollisuuden sellaisten henkilöiden uudelleen koulutukseen tai ammattitaidon parantamiseen, jotka ovat työttömyyden, rakenneuudistusten ja uramuutosten kohteina, minkä lisäksi se edistää sosiaalista osallisuutta, aktiivista kansalaisuutta ja henkilökohtaista kehitystä.

SEKÄ OTTAA HUOMIOON

1. Aikuiskoulutuksesta 16. tammikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman ”Oppia ikä kaikki”, jossa jäsenvaltioita kehoitetaan edistämään tiedon hankkimista ja kehittämään elinikäisen oppimisen kulttuuria erityisesti paneamalla täytäntöön sukupuolten tasa-arvoa edistäviä politiikkoja, joiden avulla aikuiskoulutus tehdään kiinnostavamaksi, helpommin saatavilla olevaksi ja tehokkaammaksi.
2. Aikuiskoulutuksesta toukokuussa 2008 annetun neuvoston päätelmät ⁽²⁾, joissa määriteltiin ensimmäistä kertaa joukko yhteisiä painopisteitä aikuiskoulutuksessa, luotiin edellytyksiä eurooppalaisen yhteistyön tiivistämiselle eri sidosryhmien kesken ja ehdotettiin erityisiä toimenpiteitä vuosille

2008–2010 (jäljempänä ”toimintaohjelma”) aikuiskoulutukseen osallistuvien määrän lisäämiseksi ja koulutuksen laadun parantamiseksi.

3. Elinikäisen ohjauksen paremmasta sisällyttämisestä elinikäisen oppimisen strategioihin 21. marraskuuta 2008 annetun neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselman, jossa korostetaan ohjauksen merkitystä jatkuvana prosessina, joka auttaa kansalaisia iästä riippumatta ja koko elämän ajan määrittämään voimavaransa, taitonsa ja mielenkiintonsa kohteet, tekemään koulutusta ja työtä koskevia päätöksiä ja hallitsemaan elämänuraansa koulutuksessa, työssä ja muissa yhteyksissä.
4. Eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (ET 2020) 12. toukokuuta 2009 annetun neuvoston päätelmät ⁽³⁾, jotka ovat täysin yhdenmukaiset Eurooppa 2020 -strategian kanssa ja joiden elinikäiseen oppimiseen ja liikkuvuuteen, laatuun ja tehokkuuteen, tasavertaisuuteen, sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja aktiiviseen kansalaisuuteen sekä luovuuteen ja innovaatioon liittyvät neljä tavoitetta ovat merkittäviä myös aikuiskoulutuksen kannalta.
5. Koulutus 2010 -työohjelman täytäntöönpanon edistymistä koskevan neuvoston ja komission yhteisen vuoden 2010 tilanneselvityksen ⁽⁴⁾, jossa korostettiin, että aikuisopiskelutarjonnan on myös tärkeää kattaa kaikki avaintaidot, ja todettiin, että yksi suuri haaste on huolehtia siitä, että uudenlaiset menetelmät hyödyttävät kaikkia, myös aikuisopiskelijoita.

6. Eurooppa 2020 -lippulaivahankkeet:

— ”Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma”, jonka puitteissa jäsenvaltioita kehoitetaan varmistamaan, että ihmiset saavat jatko-opintojen ja työmarkkinoiden edellyttämät taidot yleisen, ammatillisen ja korkeakoulutuksen sekä aikuiskoulutuksen kautta;

⁽¹⁾ Tässä asiakirjassa ”aikuiskoulutus” kattaa suuren joukon viralliseen, epäviralliseen ja arkioppimiseen liittyviä sekä yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen toimia, joihin aikuiset osallistuvat peruskoulutuksen jälkeen.

⁽²⁾ EUVL C 140, 6.6.2008, s. 10.

⁽³⁾ EUVL C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽⁴⁾ EUVL C 117, 6.5.2010, s. 1.

- ”Köyhyyden torjunnan eurooppalainen foorumi”, joka on ehdottanut innovatiivisen opetuksen kehittämistä vähävaraisille yhteisöille, jotta köyhät ja sosiaalisesti syrjäytyneet voisivat elää arvokkaasti ja osallistua aktiivisesti yhteiskuntaan;
 - ”Innovaatiounioni”, joka edistää huipputaustaa koulutuksessa ja taitojen kehittämisessä, jotta varmistetaan tuleva kasvu tuotteisiin, palveluihin ja liiketoimintamalleihin liittyvän innovoinnin pohjalta Euroopassa, jossa väestö ikääntyy ja johon kohdistuu suuria kilpailukykykypäineitä.
7. Koulutuksen sosiaalisesta ulottuvuudesta 11. toukokuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät ⁽¹⁾, joiden mukaan aikuiskoulutukseen pääsyn lisääminen voi luoda uusia mahdollisuuksia aktiiviseen osallisuuteen ja tiiviimpään sosiaaliseen osallistumiseen.
8. Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista 21. lokakuuta 2010 annetun neuvoston päätöksen ⁽²⁾, jossa pyritään edistämään tehokkaita kannustimia elinikäistä oppimista varten työelämässä ja sen ulkopuolella ”varmistamaan näin, että jokaisella aikuisella on mahdollisuus uudelleenkoulutautumiseen tai lisäkoulutukseen”.
9. Neuvoston istunnossaan 18. ja 19. marraskuuta 2010 ammatillista koulutusta koskevasta tehostetusta eurooppalaisesta yhteistyöstä antamat päätelmät ⁽³⁾, joissa kannustetaan aktiivisesti laajempaan henkilökohtaiseen osallistumiseen jatkuvan ammatillisen koulutukseen, investointien lisäämiseen ihmisten resurssien kehittämiseen, yrityksen sisäiseen koulutukseen ja työpaikalla tapahtuvaan oppimiseen sekä oppilaitosten ja työnantajien tiiviimpään yhteistyöhön erityisesti sellaisten työntekijöiden koulutuksessa, joilla on alhainen osaamistaso.

PANEE TYYTYVÄISENÄ MERKILLE SEURAAVAA:

Työ on aloitettu kaikilla vuosia 2008–2010 koskevan toimintaohjelman avainalueilla, joskin sen edistyminen vaihtelee maittain:

- Aikuiskoulutuksen uudistukset ankkuroidaan yhä vahvemmin koulutuksen yleiseen kehitykseen, erityisesti kansallisten tutkintojen viitekehysten ja elinikäisen oppimisen strategioiden kehittämiseen.
- Laadunvarmistuksesta on tullut tärkeä kysymys aikuiskoulutuksessa, ja aikuiskoulutuksen ammattilaisten ammatillisen profiilin ja koulutuksen, aikuiskoulutuksen tarjoajien hyväksymismenettelyjen sekä aikuisille suunnattujen ohjauspalvelujen kehittämisessä on edistytty merkittävästi.
- Niille, joilla on alhaisin pätevyystaso, tarjotaan yhä enemmän harjoittelu- ja opiskelumahdollisuuksia, ja näin heille annetaan paremmat edellytykset integroitua työelämään ja yhteiskuntaan.

— Epävirallinen oppiminen ja arkioppiminen, joilla on merkittävä osa aikuiskoulutuksessa, tunnustetaan ja validoidaan yhä laajemmin, mutta validointimahdollisuuksia käytetään usein vielä liian vähän.

— Aikuiskoulutusalan seurannan parantamiseksi on ryhdytty ensimmäisiin toimiin.

TOTEAA KUITENKIN SEURAAVAA:

Talouskriisin lyhyen ja pitkän aikavälin seurauksiin varautumiseksi aikuisten olisi säännöllisesti parannettava henkilökohtaisia ja ammatillisia taitojaan ja osaamistaan. Kun otetaan huomioon työmarkkinoiden nykyinen epävakaus ja tarve pienentää sosiaalisen syrjäytymisen riskiä, tämä koskee erityisesti niitä, joilla on heikot taidot tai heikko koulutus. Aikuiset, myös korkeasti koulutetut, voivat kuitenkin hyötyä merkittävästi elinikäisestä oppimisesta.

Siitä huolimatta yhä yleisemmin katsotaan, että aikuiskoulutus on tällä hetkellä heikoin lenkki kansallisten elinikäisen oppimisen järjestelmien kehittämisessä. Aikuiskoulutukseen osallistuminen on vähentynyt edelleen, sillä vuonna 2005 siihen osallistuneiden osuus 25–64-vuotiaasta väestöstä oli 9,8 prosenttia ja vuonna 2010 vain 9,1 prosenttia, joten ET 2020 -strategiassa asetettu 15 prosentin tavoite vuoteen 2020 mennessä on yhä suurempi haaste. On kiinnitettävä huomiota esteisiin, kuten alhaiseen motivaatioon, sekä hoitopalvelujen puutteeseen, joka haittaa naisia ja miehiä perhe-elämän ja työn yhdistämisessä koulutukseen.

Kuten muillakin aloilla, aikuiskoulutuksessa olisi siirryttävä oppimistuloksiin perustuvaan toimintatapaan, jossa keskeisessä asemassa on autonominen oppija riippumatta siitä, missä oppiminen tapahtuu – työssä, kotona, paikallisyhteisössä, vapaaehtoistoiminnassa tai oppilaitoksissa – ja kehitettävä tämän edellyttämää monipuolista hallintomallia.

Jotta aikuiskoulutuksessa voitaisiin tukea Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita, on vielä tehtävä paljon seuraavien osalta: tehokas ja riittävä rahoitus, uusien mahdollisuuksien tarjoaminen perustaitojen, kuten luku- ja laskutaidon, mutta myös digitaalisten taitojen hankkimiseen, kohdennettu koulutus maahanmuuttajille, koulunkäynnin keskeyttäneille ja koulutuksen ja työelämään ulkopuolella oleville, vammaisille ja ikääntyneille sekä yhteistyö työnantajien, työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa.

Toimintaohjelman täytäntöönpanossa on myös korostunut, miten vaikeaa on riittävän seurannan varmistaminen aikuiskoulutuksessa, sillä tilastotietoja ja toimenpiteiden arviointeja ei ole riittävästi. Näyttöön perustuva päätöksenteko aikuiskoulutuksen alalla edellyttää kattavia ja vertailukelpoisia tietoja kaikista aikuiskoulutuksen keskeisistä näkökohdista, tehokkaita seuranta-järjestelmiä ja yhteistyötä eri virastojen välillä sekä laadukasta tutkimustoimintaa.

⁽¹⁾ EUVL C 135, 26.5.2010, s. 2.

⁽²⁾ EUVL L 308, 24.11.2010, s. 46.

⁽³⁾ EUVL C 324, 1.12.2010, s. 5.

KATSOO SEURAAVAA:

Elinikäinen oppiminen kattaa oppimisen esikouluiästä eläkeikään ⁽¹⁾. Aikuiskoulutus on keskeinen tekijä elinikäisen oppimisen jatkumossa ja kattaa suuren joukon viralliseen, epäviralliseen ja arkioppimiseen liittyviä sekä yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen toimia, joihin aikuiset osallistuvat peruskoulutuksen jälkeen.

Vuosien 2008–2010 toimintaohjelman saavutusten pohjalta jatkaminen ja samalla nykyisten toimintapoliittisten aloitteiden loppuun saattaminen kouluopetuksessa, korkeakoulutuksessa (Bolognan prosessi) ja ammatillisessa koulutuksessa (Kööpenhaminan prosessi) edellyttää uudistettua eurooppalaista aikuiskoulutusohjelmaa, joka tähtää siihen, että jokainen aikuinen voi kehittää ja parantaa taitojaan ja osaamistaan koko elämänsä ajan.

Aikuiskoulutuksella voi olla merkittävä panos pyrittäessä saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet, jotka koskevat koulutuksen keskeyttämisen vähentämistä alle 10 prosenttiin. Erityishuomiota olisi näin ollen kiinnitettävä Eurooppa 2020 -strategian kohteena olevien lukuisten vähän koulutettujen koulutuksen tehostamiseen alkaen luku- ja kirjoitustaidosta, laskutaidosta ja uusien mahdollisuuksien antamisesta ennen työelämän taitojen ja koko elämäntilanteen kohentamista. Perustaitojen hankkiminen elinikäisen oppimisen avaintaitojen kehittämisen pohjaksi ⁽²⁾, koulunkäynnin keskeyttämisen muodostaman ongelman ratkaiseminen ⁽³⁾ ja maahanmuuttajien, romanien ja epäsuotuisassa asemassa olevien ryhmien koulutuksen ja sosiaalisen osallisuuden käsittely edellyttävät yhtenäisiä toimia sekä kouluopetuksessa että aikuiskoulutuksessa.

Samanaikaisesti olisi tunnustettava huomattava panos, joka aikuiskoulutuksella voi olla taloudellisessa kehityksessä tuottavuuden, kilpailukyvyyn, luovuuden, innovoinnin ja yrittäjyyden lujittamisessa, ja tukea sitä.

Tässä yhteydessä on myös hyvin tärkeää tehostaa pyrkimyksiä, jotta saavutetaan Eurooppa 2020 -strategiassa asetettu tavoite varmistaa, että vähintään 40 prosenttia nuorista aikuisista saa päätökseen korkea-asteen tai vastaavan koulutuksen. Tästä haasteesta suoriutuminen voisi osaltaan auttaa kehittämään kilpailukykyistä taloutta, joka perustuu osaamiseen ja innovointiin ja hyödyntää täysin resurssejaan ja inhimillistä pääomaa.

KEHOTTA NÄIN OLLEN

Hyväksymään uudistetun eurooppalaisen aikuiskoulutusohjelman, jolla jatketaan, täydennetään ja tuetaan aikuiskoulutusta koskevaa työtä ET 2020:n strategisissa puitteissa määriteltyjen neljän strategisen tavoitteen osalta. Vaikka ohjelmassa keskitytään aluksi vuosiin 2012–2014 (ks. oheinen liite), se olisi nähtävä osana pidemmän aikavälin aikuiskoulutusvisiota, jolla pyritään vuoteen 2020 ulottuvalla kaudella lisäämään alan yleistä näkyvyyttä ja erityisesti

- i) parantamaan sukupuolesta sekä henkilökohtaisesta ja perhetilanteesta riippumatta aikuisten edellytyksiä käyttää laadukkaita oppimismahdollisuuksia missä tahansa elämänvaiheessa henkilökohtaisen ja ammatillisen kehityksen, voimaantumisen, sopeutumiskyvyn, työllistettävyyden ja aktiivisen yhteiskuntaan osallistumisen edistämiseksi,
- ii) kehittämään aikuiskoulutusta varten uusi toimintamalli, jossa keskitytään oppimistuloksiin sekä oppijan vastuuseen ja itsenäisyyteen,
- iii) lisäämään aikuisten keskuudessa tietoisuutta siitä, että oppiminen on elinikäinen tehtävä, jota olisi harjoitettava säännöllisin väliajoin elämän aikana, erityisesti työttömyysjaksojen tai uramuutosten yhteydessä,
- iv) kannustamaan tehokkaiden elinikäisen ohjauksen järjestelmien samoin kuin epävirallisen ja arkioppimisen validointia koskevien yhteensovitetun järjestelmien kehittämiseen,
- v) varmistamaan aikuisille laaja tarjonta laadukasta virallista ja epävirallista koulutusta, joka tähtää avaintaitojen hankkimiseen tai johtaa pätevyyksien hankkimiseen eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen (EQF) kaikilla tasoilla ja jota kansalaisyhteiskunta ja työmarkkinaosapuolet sekä paikalliset viranomaiset tukevat,
- vi) varmistamaan erilaisiin koulutustarpeisiin mukautetut joustavat järjestelyt, myös yrityksen sisäistä koulutusta ja työpaikalla tapahtuvaa oppimista varten,
- vii) lisäämään työnantajien tietoisuutta siitä, että aikuiskoulutus edesauttaa tuottavuutta, kilpailukykyä, luovuutta, innovointia ja yrittäjyyttä, ja on tärkeä tekijä työntekijöiden työllistettävyyden ja työmarkkinaalikkuvuuden parantamisessa,
- viii) kannustamaan korkeakouluja ottamaan vastaan tavanomaisesta poikkeavia opiskelijaryhmiä, kuten aikuisopiskelijoita, osoittaakseen sosiaalista vastuuta ja avoimuutta koko yhteisöä kohtaan sekä vastataakseen väestörakenteen haasteisiin ja ikääntyvän yhteiskunnan tarpeisiin,
- ix) edistämään työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan asemaa aikuisten opiskelutarpeiden nivomisessa ja oppimismahdollisuuksien kehittämisessä sekä kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten osallistumisen optimimisessa,
- x) edistämään koulutusresurssien tasapainoista jakamista koko elinkaaren ajan yhteisen vastuun ja voimakkaan julkisen sitoumuksen pohjalta, erityisesti uusien mahdollisuuksien ja perustaitojen kehittämisen osalta,

⁽¹⁾ Neuvoston päätöslauselma, annettu 27. kesäkuuta 2002, elinikäisestä oppimisesta (EYVL C 163, 9.7.2002, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽³⁾ Sitä painotettiin kesäkuussa 2011 annetussa neuvoston suosituksessa (EUVL C 191, 1.7.2011, s. 1).

- xi) ottamaan mukaan työmarkkinaosapuolet ja lisäämään niiden tietoisuutta eduista, joita työpaikalla tapahtuvasta oppimisesta, myös perustaitojen hankkimisesta, koituu myös niille itselleen,
- xii) tarjoamaan senioreille aktiivisen, itsenäisen ja terveen ikääntymisen edistämiseksi hyvin suunniteltuja koulutusmahdollisuuksia, joissa hyödynnetään heidän tietojaan, kokemustaan sekä sosiaalista ja kulttuurista pääomaa koko yhteiskunnan hyväksi,
- xiii) sitoutumaan vahvasti aikuiskoulutuksen edistämiseen keinona edistää solidaarisuutta eri ikäryhmien välillä (esimerkiksi hyödyntämällä ”sukupolvien välistä sopimusta”), sekä kaikkien kulttuurien ja väestönosien välillä.

KEHOTTAÄ NÄIN OLLEN JÄSENVALTIOITA

1. Keskittämään toimensa vuosina 2012–2014 liitteessä mainituille painopistealoille edistääkseen ET 2020:n strategisten puitteiden neljän painopisteen täytäntöönpanoa kansallisten puitteiden ja lainsäädännön pohjalta.
2. Varmistamaan tehokkaan yhteydenpidon asianomaisten ministeriöiden ja sidosryhmien, työmarkkinaosapuolten, likeyritysten sekä asianomaisten kansalaisjärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa aikuiskoulutusta koskevien politiikkajen ja laajempien sosiaalis-taloudellisten politiikkajen välisen johdonmukaisuuden parantamiseksi.
3. Tekemään aktiivisesti yhteistyötä EU:n tasolla tukeakseen toimien onnistumista edellä mainituilla painopistealoilla, erityisesti
 - i) hyödyntämällä täysin elinikäisen oppimisen välineitä EU:n tasolla edistääkseen aikuisten osallistumista koulutukseen,
 - ii) käyttämällä elinikäisen oppimisen ohjelman, erityisesti Grundtvig- ja Leonardo da Vinci -ohjelmien puitteissa, ja vuodesta 2014 lähtien sen jatko-ohjelman sekä rakennerahastojen ja tarvittaessa muiden välineiden tarjoamia mahdollisuuksia tukialoitteiden rahoittamiseksi,
 - iii) soveltamalla komission tuella ja asianomaisten eurooppalaisten verkostojen kautta avointa koordinointimenetelmää keskinäisen oppimisen sekä hyvien käytäntöjen ja kokemusten vaihdon edistämiseksi aikuiskoulutuksen alalla,
 - iv) nimeämällä kansallinen koordinaattori muiden jäsenvaltioiden ja komission kanssa tehtävän yhteistyön helpottamiseksi aikuiskoulutusohjelman täytäntöönpanossa.

JA PYYTÄÄ KOMISSIOTA

Työskentelemään jäsenvaltioiden kanssa ja tukemaan niitä edellä esitetyn uudistetun eurooppalaisen aikuiskoulutusohjelman kehittämisessä ja toteuttamisessa, erityisesti liitteessä I määriteltyjen kauden 2012–2014 painopisteiden osalta seuraavasti:

- i) varmistamalla toisiaan täydentävyys ja johdonmukaisuus tämän päätöslauselman mukaisesti toteutettavien toimintapoliittisten aloitteiden ja muiden ET 2020:n strategisten puitteiden mukaisten prosessien, Kööpenhaminan ja Bolognan prosessien, EU:n korkeakoulutuksen nykyaikaistamissuunnitelman sekä sellaisten luku- ja kirjoitustaitoa ja koulunkäynnin keskeyttämistä koskevien aloitteiden välillä, jotka edellyttävät kouluopetuksen ja aikuiskoulutuksen yhtenäistä lähestymistapaa sekä edistämällä aikuiskoulutusulottuvuutta niiden puitteissa,
- ii) pitämällä tiiviisti ja jatkuvasti yhteyttä jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien maiden nimeämien kansallisten koordinaattorien kanssa,
- iii) antamalla jäsenvaltioille ja aikuiskoulutusta tukeville järjestöille mahdollisuuksia jakaa tietoa politiikoistaan ja käytännöstään ja niiden arvioinnista järjestäen vertaisoppimistointia ja arviointeja, konferensseja, työpajoja ja muita asianmukaisia tilaisuuksia ja käytössä olevien voimavarojen puitteissa parantaen aikuisopiskelua koskevaa tiedonkeruuta vuodelle 2013 suunnitellun yhdenmukaisen indikaattori- ja vertailuarvokehityksen päivityksen yhteydessä,
- iv) vahvistamalla aikuiskoulutusta koskevaa osaamisperustaa Euroopassa teettäen tutkimuksia ja lisäten nykyisten, aikuiskoulutusta koskevien kysymysten analysoinnin kannalta merkittävien tutkimusrakenteiden voimavaroja, muun muassa tehden yhteistyötä Eurydice- ja Cedefop-verkkojen sekä muiden asianomaisten instituutioiden kanssa ja hyödyntäen täysin niiden tietoja ja tutkimuskapasiteettia,
- v) jatkamalla ja tehostamalla yhteistyötä asianomaisten kansainvälisten järjestöjen, kuten OECD:n (hyödyntämällä erityisesti aikuisten ammatillisen osaamisen arviointia koskevan PIAAC-ohjelman tuloksia), YK:n (erityisesti UNESCON) ja Euroopan neuvoston sekä muiden asianomaisten alueellisten tai kansainvälisten aloitteiden kuten Euroopan ja Aasian elinikäisen oppimisen keskuksen (Europe-Asia lifelong learning hub) kanssa,
- vi) hyödyntämällä Euroopan tasolla käytössä olevia varoja tämän aikuiskoulutusohjelman täytäntöönpanon tukemiseksi,
- vii) raportoimalla ohjelman täytäntöönpanosta yhteisen ET 2020 -tilanneselvityksen yhteydessä.

LIITE

EUROOPPALAINEN AIKUISKOULUTUSOHJELMA

Painopistealat vuosiksi 2012–2014

Jäsenvaltioita pyydetään tarvittaessa komission tuella ja kunkin jäsenvaltion erityiset olosuhteet huomioon ottaen ja kansallisten prioriteettien mukaisesti keskittymään niihin jäljempänä mainittuihin aloihin, jotka ovat niiden omien tarpeiden kannalta keskeisimmät.

1. Elinikäisen oppimisen ja liikkuvuuden toteuttaminen

Jotta aikuisten osallistumista elinikäiseen oppimiseen voitaisiin lisätä ja laajentaa ja saavutettaisiin EU:n asettama tavoite, jonka mukaan 15 prosenttia aikuisista osallistuisi aikuiskoulutukseen, ja jotta autettaisiin saavuttamaan tavoite, jonka mukaan nuorista aikuisista 40 prosentilla olisi korkea-asteen tai vastaavan koulutuksen tutkinto, jäsenvaltioita pyydetään keskittymään seuraavaan:

- Elvytetään kysyntää ja kehitetään kattavia ja helppopääsyisiä tiedotus- ja ohjausjärjestelmiä, joita täydennetään tehokkailla yhteistyöstrategioilla, joilla pyritään lisäämään tietoisuutta ja motivaatiota potentiaalisten oppijoiden keskuudessa, keskittyen erityisesti epäsuotuisassa asemassa oleviin ryhmiin, koulunkäynnin keskeyttäneisiin, koulutuksen tai työelämän ulkopuolella oleviin nuoriin, heikosti koulutettuihin aikuisiin, joista erityisesti niihin, joilla on lukutaito-ongelmia, sekä antaen uusia mahdollisuuksia, jotka johtavat tunnustettuun eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten mukaisen tason pätevytyteen.
- Edistetään työnantajien sitoutumista työpaikoilla tapahtuvaan oppimiseen sekä suoraan työhön liittyvien että laajempien taitojen kehittämiseksi, muun muassa tekemällä työajoista joustavampia.
- Edistetään aikuisille tarkoitettuja joustavia oppimispolkuja, muun muassa korkeakoulutukseen pääsyn helpottamiseen niille, jotka eivät täytä tavanomaisia pääsyyvaatimuksia, ja monipuolistetaan korkeakoulujen tarjoamia aikuiskoulutusmahdollisuuksia.
- Otetaan käyttöön täysin toimivia järjestelmiä epävirallisen ja arkioppimisen validoimiseksi sekä edistetään niiden käyttöä kaikenikäisten aikuisten keskuudessa kaikilla koulutustasoilla sekä yrityksissä ja muissa organisaatioissa.

2. Koulutuksen laadun ja tehokkuuden parantaminen

Vahvan aikuiskoulutusalan rakentamiseksi jäsenvaltioita pyydetään keskittymään seuraavaan:

- Kehitetään aikuiskoulutuksen tarjoajien laadunvarmistusta esimerkiksi käyttämällä hyväksymisjärjestelmiä ja otetaan tässä yhteydessä huomioon muiden alojen laatukehetykset ja -standardit.
- Parannetaan aikuiskoulutushenkilöstön laatua esimerkiksi määrittelemällä pätevyysprofiileja, luomalla tehokkaita järjestelmiä peruskoulutusta ja ammatillista kehitystä varten ja helpottamalla opettajien, kouluttajien ja muun aikuiskoulutushenkilöstön liikkuvuutta.
- Varmistetaan aikuiskoulutuksen rahoitusta varten elinkelpoinen ja avoin järjestelmä, joka perustuu vastuunjakoon vahvaan julkiseen sitoumukseen, tukeen niille, jotka eivät kykene maksamaan koulutusta, varojen tasapainoiseen jakamiseen koko elinikäisen oppimisen ajan sekä kaikkien sidosryhmien riittävään osallistumiseen rahoitukseen ja innovatiivisten keinojen etsimiseen tehokkaampaa rahoitusta varten.
- Kehitetään järjestelyjä sen varmistamiseksi, että koulutustarjonta vastaa paremmin työmarkkinoiden tarpeita ja tarjoaa mahdollisuuksia hankkia pätevyyskykyä ja kehittää uusia taitoja, jotka lisäävät kykyä mukautua uusiin vaatimuksiin muuttuvassa ympäristössä.
- Tehostetaan kaikkien aikuiskoulutukseen liittyvien sidosryhmien ja erityisesti viranomaisten, aikuiskoulutusmahdollisuuksien tarjoajien, työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen yhteistyötä ja kumppanuutta, erityisesti alue- ja paikallistasolla ”oppimisalueiden” ja paikallisten oppimiskeskusten kehittämisessä.

3. Tasapuolisuuden, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja aktiivisen kansalaisuuden edistäminen aikuiskoulutuksen avulla

Jotta aikuiskoulutuksen alan valmiuksia voitaisiin kehittää sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi ja uusien mahdollisuuksien tarjoamiseksi henkilöille, jotka tarvitsevat tilaisuuden oppimiseen ja elämänmahdollisuuksien kehittämiseen sekä edistää opintonsa keskeyttäneiden osuuden laskemista alle 10 prosenttiin, jäsenvaltioita pyydetään keskittymään seuraavaan:

- Parannetaan aikuisten luku-, kirjoitus- ja laskutaitoa sekä kehitetään digitaalista lukutaitoa ja tarjotaan mahdollisuuksia aikuisille niiden perustaitojen ja lukutaidon muotojen kehittämiseksi, joita aktiivinen osallistuminen nyky-yhteiskunnan toimintaan edellyttää (kuten talous- ja finanssilukutaito, kansalais-, kulttuuri-, poliittinen ja ympäristötietoisuus sekä terveellisten elämäntapojen oppiminen ja kuluttaja- ja mediatietoisuus).

- Lisätään aikuiskoulutuksen tarjontaa ja kannustetaan yksilöitä osallistumaan siihen keinona vahvistaa sosiaalista osallisuutta ja aktiivista osallistumista yhteisön ja yhteiskunnan toimintaan sekä parannetaan aikuiskoulutuksen tarjontaa maahanmuuttajien, romanien ja heikommassa asemassa olevien ryhmien keskuudessa sekä tarjotaan pakolaisille ja turvapaikanhakijoille koulutusmahdollisuuksia, tarpeen mukaan myös isäntämaan kielen opetusta.
- Parannetaan koulutusmahdollisuuksia ikääntyvien keskuudessa aktiivisen ikääntymisen yhteydessä, mukaan lukien vapaaehtoistyö ja innovatiiviset sukupolvien välisen oppimisen muodot ja aloitteet ikääntyvien henkilöiden tietojen, taitojen ja osaamisen hyödyntämiseksi koko yhteiskunnan hyväksi.
- Vastataan vammaisten ja erityistilanteiden vuoksi koulutuksen ulkopuolelle jääneiden, muun muassa sairaaloissa, hoitokodeissa tai vankiloissa olevien oppimistarpeisiin ja annetaan heille riittävä ohjaus.

4. Aikuisten luovuuden ja innovoinnin sekä heidän oppimisympäristöjensä kehittäminen

Uusien opetusmenetelmien ja luovien oppimisympäristöjen kehittämiseksi aikuiskoulutuksessa sekä aikuisopiskelun edistämiseksi keinona parantaa kansalaisten luovuutta ja innovointikykyä jäsenvaltioita pyydetään keskittymään seuraavaan:

- Edistetään monialaisten avaintaitojen, kuten oppimistaitojen, aloitekyvyn ja yrittäjyyden sekä kulttuuritietouden ja ilmaisutaidon hankintaa erityisesti soveltamalla Euroopan avaintaitojen puitteita aikuiskoulutuksen alalla.
- Vahvistetaan kulttuurilaitosten (kuten museoiden ja kirjastojen), kansalaisjärjestöjen, urheilujärjestöjen ja muiden elinten asemaa epäviralliseen oppimiseen ja arkioppimiseen perustuvan aikuiskoulutuksen luovina ja innovatiivisina tarjoajina.
- Hyödynnetään paremmin tieto- ja viestintätekniikkaa aikuiskoulutuksen yhteydessä keinona laajentaa ja parantaa tarjonnan laatua, esim. hyödyntämällä uusia etäopiskelumahdollisuuksia ja luomalla verkko-oppimisen välineitä ja foorumeita, joilla voitaisiin tavoittaa uusia kohderyhmiä, erityisesti henkilöitä, joilla on erityistarpeita tai jotka asuvat syrjäseuduilla.

Edellä mainittuja avainalueita koskevan työn tukemiseksi ET 2020 -puitteiden neljän strategisen tavoitteen mukaisesti jäsenvaltioita pyydetään lisäksi osallistumaan aikuiskoulutusta koskevien tietojen keruun, vertailukelpoisuuden ja analysoinnin parantamiseen Euroopan tasolla sekä kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla.

5. Aikuiskoulutuksesta koskevan tietopohjan parantaminen ja aikuiskoulutusalan seuranta

Jäsenvaltioita pyydetään keskittymään seuraavaan:

- Osallistutaan aktiivisesti tärkeimpiin kansainvälisiin tutkimuksiin, kuten aikuiskoulutustutkimukseen (AES), ammatillista täydennyskoulutusta koskevaan kyselytutkimukseen (CVTS) ja PIAAC-ohjelmaan ((Programme for the Assessment of Adult Competences) ja pannaan niiden keskeiset tulokset täytäntöön.
- Vauhditetaan pyrkimyksiä kerätä riittävät lähtötiedot esimerkiksi osallistumisesta, palveluntarjoajista, rahoituksesta, tuloksista ja koulutuksen laajemmasta hyödyistä aikuisten ja yhteiskunnan kannalta, ja laajennetaan tietokanta yli 64-vuotiaisiin työelämän pidentyminen huomioon ottaen.
- Vahvistetaan aikuiskoulutuksen kehityksen ja suorituskyvyn seurantaa ja vaikutustenarviointia Euroopan tasolla sekä kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla hyödyntäen mahdollisuuksien mukaan paremmin olemassa olevia välineitä.
- Tehostetaan aikuiskoulutukseen liittyviä kysymyksiä koskevaa tutkimusta ja syväanalyysia tutkimuksen laajentamiseksi uusille aloille sekä edistetään monialaisempaa ja ennakoivampaa analyysia.
- Raportoidaan aikuiskoulutuspolitiikoista ET 2020 -strategian yhteisen tilanneselvityksen yhteydessä.

**Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselma
EU:n jäsenvaltioiden edustuksesta WADAn hallintoneuvostossa ja EU:n ja sen jäsenvaltioiden
kantojen koordinoinnista ennen WADAn kokouksia**

(2011/C 372/02)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO JA JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT

PALAUTTAEN MIELEEN

- 1) dopingin torjunnasta 4 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmät ⁽¹⁾;
- 2) Euroopan unionin asemasta dopingin vastaisessa kansainvälisessä toiminnassa 18 päivänä marraskuuta 2010 annetun neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmät ⁽²⁾;

KATSOVAT SEURAAVAA:

- 1) Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden pitäisi voida käyttää toimivaltuuksiaan ja hoitaa tehtävänsä Maailman antidopingtoimiston (jäljempänä 'WADA') sääntöjä, standardeja ja ohjeita valmisteltaessa, niistä neuvoteltaessa ja niitä hyväksyttäessä.
- 2) On tarpeen säätää käytännön menettelytavoista, jotka koskevat Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden osallistumista WADAn työhön sekä niiden kantojen koordinoimista ennen WADAn kokouksia.
- 3) Euroopan laajuisen kannan koordinoimista ennen WADAn kokouksia tapahtuu Euroopan neuvostossa kaikki sovellettava EU:n lainsäädäntö huomioon ottaen.
- 4) Jatkuvuus on ehdottomasti tarpeen EU:n jäsenvaltioiden edustuksessa WADAn hallintoneuvostossa, jolla on tarvittava poliittinen valtuutus ja riittävä asiantuntemus,

NÄIN OLLEN SOPIVAT SEURAAVAA:

- 1) EU:n jäsenvaltioiden edustajien WADAn hallintoneuvostossa olisi oltava ministeritasolta ja paikat olisi jaettava seuraavasti:
 - yksi paikka yhdelle vuorossa olevaan puheenjohtajakolmikkoon kuuluvista jäsenvaltioista,
 - yksi paikka yhdelle tulevaan puheenjohtajakolmikkoon kuuluvista jäsenvaltioista,
 - yksi paikka neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden yhdessä nimeämälle edustajalle, joka vastaa ministeritasolla urheilusta ja jolla on riittävä kokemus ja asiantuntemus (jäljempänä 'hallitustason asiantuntija').
- 2) Jäsenvaltioiden edustajilla voi tarvittaessa olla mukanaan asiantuntijoita puheenjohtajana toimivasta jäsenvaltiosta ja/tai komissiosta.
- 3) EU:n jäsenvaltioiden edustusta WADAn hallintoneuvostossa koskevat, liitteessä I olevat järjestelyt tulevat voimaan 1 päivästä tammikuuta 2013.
- 4) WADAn kokousten valmisteluun sovellettavat neuvoston, jäsenvaltioiden ja komission käytänteitä koskevat suuntaviivat ovat liitteessä II.
- 5) Neuvosto ja neuvostossa kokoontuvat jäsenvaltioiden hallitusten edustajat tarkastelevat 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä tämän päätöslauselman soveltamisesta saatuja kokemuksia ja pohtivat, onko tällä päätöslauselmalla vahvistettuja järjestelyjä muutettava.

⁽¹⁾ EYVL C 356, 12.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 324, 1.12.2010, s. 18.

LIITE I

EU:n jäsenvaltioiden edustusta WADAn hallintoneuvostossa koskevat järjestelyt

EU:n jäsenvaltiot ovat sopineet seuraavasta edustusjärjestelmästä:

VIOROSSA OLEVAA JA TULEVAA PUHEENJOHTAJAKOLMIKKOON KUULUVIEN JÄSENVALTIOIDEN EDUSTAJAT

- Vuorossa olevan puheenjohtajakolmikon muodostavat jäsenvaltiot valitsevat sisäisen kuulemisen jälkeen keskuudessaan jäsenvaltion, josta tulee EU:n jäsenvaltioiden edustaja WADAn hallintoneuvostoon. Valittu jäsenvaltio nimeää sisäisten menettelyjensä mukaisesti tätä varten edustajan. Edustajan on oltava kyseisessä jäsenvaltiossa ministeritasolla urheilusta vastaava henkilö. Jäsenvaltio, joka on valittu lähettämään edustaja, sekä kyseisen edustajan nimi ilmoitetaan EU:n neuvoston pääsihteeristölle.
- Jos edustaja jättää ministeritason tehtävänsä, jäsenvaltio nimeää korvaavan ministeritasoisen edustajan.
- Edellä mainittuja sääntöjä sovelletaan myös tulevaan puheenjohtajakolmikkoon kuuluviin jäsenvaltioihin.
- Edellä tarkoitettujen edustajien toimikausi on kolme vuotta.
- Tulevan puheenjohtajakolmikon muodostavien jäsenvaltioiden nimeämä edustaja pysyy tehtävässään myös sitten kun kyseinen puheenjohtajakolmikko on tullut vuoroon kolmivuotisen toimikauden jatkuvuuden ja pysyvyyden varmistamiseksi.

HALLITUSTASON ASIAANTUNTIJA, JONKA NEUVOSTOSSA KOKOONTUNEET JÄSENVALTIOT YHDESSÄ NIMEÄVÄT

- Jäsenvaltiot toimittavat ehdotukset asiantuntijaedustajaksi viimeistään kuukautta ennen sen EU:n neuvoston istuntoa, jossa nimeäminen tapahtuu. Ehdotuksiin ei pitäisi kuulua ministereitä jäsenvaltioista, jotka kuuluvat vuorossa olevaan tai tulevaan puheenjohtajakolmikkoon. Ehdotukset asiantuntijaedustajaksi toimitetaan EU:n neuvoston pääsihteeristölle.
- WADAn hallintoneuvoston jäsen nimetään ensimmäistä kertaa edellä mainitulla tavalla EU:n neuvoston koulutus-, nuoriso-, kulttuuri- ja urheiluneuvoston istunnossa viimeistään marraskuussa 2012.
- Edustajan toimikausi on kolme vuotta.
- Jos edustaja lopettaa tehtävässään toimimisen jäsenvaltionsa ministeritasolla, aloitetaan uusi nimeämismenettely. Edustaja jatkaa tehtävässään kunnes uusi nimeämismenettely on suoritettu.

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

- Nykyisiä sääntöjä EU:n jäsenvaltioiden edustuksesta WADAn hallintoneuvostossa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2012.
- Irlannin, Liettuan ja Kreikan nimeämän edustajan toimikausi lyhennetään 18 kuukauteen, ja se alkaa 1 päivänä tammikuuta 2013.

NEUVOSTOSSA KOKOONTUVIEN JÄSENVALTIOIDEN SOVELTAMA HYVÄKSYNTÄMENETTELY

- Neuvostossa kokoontuvat jäsenvaltiot hyväksyvät hallitustason asiantuntijan ja jäsenvaltiot, jotka vuorossa oleva ja tuleva puheenjohtajakolmikko ovat valinneet nimeämään edustajat WADAn hallintoneuvostoon, riittävän ajoissa.
- Kaikkien EU:n jäsenvaltiota edustavien WADAn hallintoneuvoston jäsenten nimet ilmoitetaan EU:n neuvoston pääsihteeristön kautta WADAlle.

LIITE II

WADAn kokousten valmisteluun sovellettavat neuvoston, jäsenvaltioiden ja komission käytänteitä koskevat suuntaviivat

Pitäen mielessä, että EU:n säännösten ja vilpittömän yhteistyön veloitteen vuoksi puheenjohtajavaltio johtaa tarvittaessa WADAn kokouksissa käsiteltäviä asioita koskevien EU:n ja jäsenvaltioiden kantojen tehokasta koordinaointia hyvissä ajoin ennen WADAn puitteissa järjestettäviä kokouksia,

neuvosto, jäsenvaltiot ja komissio hyväksyvät seuraavat käytänteitä koskevat suuntaviivat:

SUUNTAVIIVOJEN LUONNE JA LAAJUUS

- Käytänteitä koskevia suuntaviivoja sovelletaan WADAn hallintoneuvoston kaikkien kokousten valmisteluun.
- Käytänteitä koskevissa suuntaviivoissa luodaan järjestelyt neuvoston, jäsenvaltioiden ja komission välille näiden kokousten, mukaan lukien niitä edeltävien Euroopan neuvoston kokousten (CAHAMA) valmistelemiseksi.

KOORDINOINTIPROSESSI

- Koordinointiprosessi alkaa sillä, että neuvoston vuorossa oleva puheenjohtajavaltio EU:n neuvoston pääsihteeristön ja Euroopan komission avustamana tarkastelee, mitä WADAn kokouksen esityslistalla on.
- Puheenjohtajavaltio laatii kattavan ehdotuksen kantaa koskevaksi lausumaksi ottaen huomioon nämä järjestelyt ja Euroopan komission ehdotuksen EU:n toimivaltaan kuuluvista asioista.
- Kantaa koskeva lausuma valmistellaan neuvoston urheilutyöryhmässä ja hyväksytään yleensä pysyvien edustajien komiteassa (Coreper) kiireellisiä tapauksia lukuun ottamatta.

SUHTEET EUROOPAN NEUVOSTON KANSSA

- CAHAMAn ⁽¹⁾ kokouksissa puheenjohtajavaltion edustaja esittää kantaa koskevan lausuman niistä kohdista, joista on muodostettu kanta. Euroopan komissio esittää EU:n kannan, jos EU on toimivaltainen kyseisessä asiassa ja kanta on hyväksytty asiaa koskevien perussopimuksen määräysten mukaisesti.
- EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi pyrittävä sisällyttämään tämä kanta CAHAMAn laatimaan Euroopan laajuisia kantaa koskevaan lausumaan.

AD HOC -KOORDINOINTI

- EU:n ja sen jäsenvaltioiden *ad hoc* -koordinaointi on mahdollista aina tarvittaessa, pääsääntöisesti puheenjohtajavaltion johdolla. Se voidaan tehdä CAHAMAn tai WADAn kokousten yhteydessä.

PUHEENVUOROT JA ÄÄNIOIKEUS

- EU:n jäsenvaltioiden edustajat käyttävät puheenvuoroja ja äänestävät sovittujen kantojen mukaisesti.

RAPORTOINTI

- Vuorossa olevaan puheenjohtajakolmikkoon kuuluva EU:n jäsenvaltioiden edustaja WADAn hallintoneuvostossa raportoi WADAn hallintoneuvoston kokouksen tuloksista seuraavassa EU:n neuvoston koulutus-, nuoriso-, kulttuuri- ja urheiluneuvoston istunnossa.
- Vuorossa olevan puheenjohtajakolmikkoon kuuluvan WADAn hallintoneuvostossa olevan EU:n jäsenvaltioiden edustajan toimittaa kirjallisen selvityksen WADAn hallintoneuvoston kokouksen tuloksista neuvoston urheilutyöryhmälle.

⁽¹⁾ WADAn eurooppalainen *ad hoc* -komitea (CAHAMA), joka perustettiin heinäkuussa 2003, vastaa Euroopan kulttuuriyleissopimuksen kaikkien osapuolten kantojen koordinoinnista WADAA koskevista asioista. CAHAMAn varsinaiset kokoukset kutsutaan koolle välittömästi ennen dopingin vastaisen yleissopimuksen seurantar ryhmän kokouksia tai välittömästi niiden jälkeen ja mahdollisuuksien mukaan vähintään viikko ennen WADAn hallintoneuvoston ja johtokunnan varsinaisia kokouksia.

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

NEUVOSTO

Neuvoston päätelmät nuorison osallistumisen ja liikkuvuuden itäisestä ulottuvuudesta

(2011/C 372/03)

NEUVOSTO JA NEUVOSTOSSA KOKOONTUNEET JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT, jotka

PALAUTTAVAT MIELEEN, ETTÄ

1. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklassa edellytetään, että unionin toiminnalla pyritään edistämään nuorisovaihtoa sekä sosiopedagogisten ohjaajien vaihtoa sekä kannustamaan nuorten osallistumista demokratian toteuttamiseen Euroopassa;
2. EU:n ulkopoliitiikan tehostaminen on tullut mahdolliseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen myötä; yhteistyö naapurimaiden kanssa voidaan nyt laajentaa kattamaan kaikki mahdolliset asiat yhtenäisellä ja aiempaa tuloksellisemmalla tavalla;
3. Liikkuvuudella on suuri merkitys keskinäisen ymmärryksen ja taloudellisen kehityksen edistämisessä, ja samalla se auttaa ymmärtämään nuorten erilaisia elämänsenteita ja erilaisia tilanteita kaikkialla Euroopassa. Liikkuvuudesta on hyötyä myös siinä mielessä, että se on välttämätöntä ajatustenvaihdon, innovaatioiden tunnetuksi tekemisen, työllisyys- ja sosiaalikysymysten ratkaisemisen, ihmisten välisten suhteiden lujittamisen, henkilökohtaisen kehityksen edistämisen ja ”pehmeiden” taitojen hankkimiseen kannustamisen sekä kulttuurienvälisten taitojen edistämisen ja ennakkoluulojen torjumisen kannalta; se on myös tärkeää kaikkien nuorten potentiaalin vapauttamiseksi ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi;
4. Kun liikkuvuus ylipäänsä lisääntyy ja eri kansallisuuksia, kulttuureja, uskontoja ja vakaumuksia edustavat ihmiset ovat toistensa kanssa enemmän tekemisissä, Euroopan unionin kansainvälinen merkitys demokratian, vapauden, tasa-arvon ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen sekä kulttuurienvälisen vuoropuhelun asianmukaisten vaatimusten edistämisessä kasvaa;
5. ”Osallistuminen” ja ”nuoriso ja maailma” sisällytettiin kahdena ensisijaisena toiminta-alana nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistettuihin puitteisiin (2010–2018);
6. EU:n nuorisokonferenssi pidettiin 5.–7. syyskuuta 2011 Varsovassa, Puolassa, ja konferenssissa korostettiin tarvetta etenkin seuraaviin:
 - hallinnonalojenvälinen yhteistyö nuorten parissa toimivien kansalaisjärjestöjen ja päättäjien kesken sekä nuorisoyhteistyön ja liikkuvuuden vaikutusten arviointia koskevan tutkimuksen lisääminen;
 - helposti saatavilla oleva tieto EU:n jäsenvaltioista sekä Itä-Euroopan ja Kaukasian maista sekä internetin että perinteisten kanavien kautta;
 - ratkaistaan viisumin saantiin liittyvät ongelmat, jotka ovat edelleen merkittävin este EU:n ja sen naapurimaiden nuorisoyhteistyölle;
 - tehostetaan ja laajennetaan resursseja ja Youth in Action -ohjelmien kaltaisia ohjelmia, jotta keskitytään enemmän liikkuvuuteen liittyviin kysymyksiin ja otetaan nuoret mukaan päätöksentekoprosesseihin;
 - asetetaan EU:n politiikoissa ensisijaiseksi nuorten osallistuminen demokratian toteuttamiseen Euroopassa esimerkiksi käynnistämällä erityisiä ohjelmia, jotka tukevat Itä-Euroopan maiden ja EU:n jäsenvaltioiden välistä nuorisotyötä.

PANEVAT MERKILLE SEURAAVAA:

7. Euroopan unionin laajentuminen 1. toukokuuta 2004 aikaansai unionissa historiallisesti merkittävän poliittisen, maantieteellisen ja taloudellisen muutoksen ja lisäsi entisestään tarvetta EU:n ja sen naapurimaiden väliseen yhteistyöhön, mukaan lukien Itä-Euroopan maat ⁽¹⁾;
8. Euroopan unionin Euroopan naapuruuspolitiikassa (ENP) ⁽²⁾, jota on äskettäin arvioitu ja joka on sisällytetty uusiin puitteisiin tiedonannossa "Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten", asetetaan kunnianhimoisia tavoitteita, jotka perustuvat yhteisiin arvoihin sitoutumiseen ja poliittisten, taloudellisten ja institutionaalisten uudistusten tehokkaaseen täytäntöönpanoon; Euroopan unionin läheisimmissä itäisissä ja eteläisissä naapurimaissa käynnissä oleva demokraattinen kehitys ja muutos on myös lisännyt Euroopan naapuruuspolitiikan ja kansalaisyhteiskuntaa vahvistavien toimien sekä vaihtomahdollisuuksien ja ihmisten ja etenkin nuorten välisen kanssakäymisen lisäämisen strategista merkitystä;
9. Itäinen kumppanuus ⁽³⁾ on tässä yhteydessä strategisesti merkittävä aloite sekä ENP:hen osallistuvien Itä-Euroopan maiden että koko EU:n vakauden ja turvallisuuden kannalta. Sen tärkeänä tavoitteena on kansalaisyhteiskunnan lujittaminen, joka on yksi toimivan demokraattisen valtion perustoista. Tuolla yhteistyön alalla, johon kuuluu nuorison osallistuminen ja yhteistyö, tulisi olla vielä merkittävämpi rooli itäisen kumppanuuden puitteissa;
10. Ihmisten välisten kontaktien helpottaminen ja vuoropuhelun lisääminen kansalaisyhteiskunnan kanssa ovat EU:n ja Venäjän modernisaatiokumppanuuden keskeisiä tekijöitä ⁽⁴⁾;
11. Euroopan unioni on jo toteuttanut toimia myöntääkseen erityisiä oleskelulupia sellaisille kolmannen maan kansalaisille, jotka hakevat pääsyä jonkin jäsenvaltion alueelle voidakseen osallistua vapaaehtoistoimintaan ⁽⁵⁾, mikä on tärkeä edistysaskel;
12. Eurooppa-neuvosto on äskettäin painottanut, että Etelä- ja Itä-Euroopan maiden kanssa on perustettava liikkuvuus-kumppanuuksia ⁽⁶⁾. Niitä laadittaessa on pyrittävä lisäämään oppimiseen liittyvää nuorten liikkuvuutta ja epävirallista oppimista toisessa maassa, mikä voi olla muun muassa nuorisotyötä, nuorisovaihdot sekä vapaaehtoistoiminta mukaan lukien;
13. Nuorten vaihto-ohjelmat ovat hyvä väline erityisesti sellaisten nuorten kohdalla, joilla on vähemmän mahdollisuuksia saada kulttuurienvälisiä kokemuksia ja kehittää henkilökohtaisia taitoja ja kielitaitoa;
14. Euroopan unionin ja Itä-Euroopan maiden nuorten, nuorisotyöntekijöiden ja -johtajien kansainvälisen yhteistyön kehittäminen edistää merkittävästi luottamuksen rakentamista alueella ja muovaa siten tulevia suhteita Euroopassa mahdollisten vaikeuksien yhteydessä;
15. Euroopan naapuruuspolitiikka käsittää Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden toimet kuudentoista EU:n naapurimaan suhteen. Tässä yhteydessä voitaisiin harkita tässä asiakirjassa esitetyn kaltaisten aloitteiden soveltamista suhteissa eteläisen Välimeren maihin ottaen huomioon aloitteiden potentiaalinen merkitys meneillään olevassa demokratiakehityksessä.

MÄÄRITTÄVÄT YLEISET TARPEET:

16. Kansainvälisen nuorisoyhteistyön, vuoropuhelun ja EU:n ja Itä-Euroopan maiden nuorten, nuorisotyöntekijöiden ja -johtajien keskinäisen ymmärryksen tukeminen tärkeänä välineenä Euroopan kansalaisuuden ja demokratiaprosessien tukemiseksi;
17. Nuorten oppimiseen liittyvän liikkuvuuden helpottaminen, mukaan lukien Itä-Euroopan maista Euroopan unioniin matkustavat nuoret, nuorisotyöntekijät ja -johtajat sekä mihin tahansa Itä-Euroopan maahan matkustavat nuoret EU:n kansalaiset;
18. Jäsenvaltioiden, nuorisojärjestöjen ja nuorten välisen vastavuoroisen oppimisen kannustaminen kolmansien maiden, etenkin Itä-Euroopan maiden, kanssa tehtävän yhteistyön alalla tiedottamalla nuorisopolitiikasta ja parantamalla liikkuvuusmahdollisuuksia ja osallistumista koskevien tietojen laatua;

⁽¹⁾ Tässä asiakirjassa Itä-Euroopan maita ovat seuraavat: Armenia, Azerbaidžan, Georgia, Moldova, Ukraina, Valko-Venäjä ja Venäjä.

⁽²⁾ ENP:hen kuuluu 16 EU:n läheisintä naapurimaata – Algeria, Armenia, Azerbaidžan, Egypti, Georgia, Israel, Jordania, Libanon, Libya, Marokko, miehittetyt palestiinalaisalueet, Moldova, Syyria, Tunisia, Ukraina ja Valko-Venäjä.

⁽³⁾ Itäisen kumppanuuden aloite kattaa seuraavat maat: Armenia, Azerbaidžan, Georgia, Moldovan tasavalta, Ukraina ja Valko-Venäjä.

⁽⁴⁾ http://eeas.europa.eu/russia/index_en.htm

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 2004/114/EY, annettu 13. joulukuuta 2004.

⁽⁶⁾ Eurooppa-neuvoston 23. ja 24.6.2011 antamat päätelmät (asiak. EUCO 23/11).

OVAT NÄIN OLLEN YHTÄ MIELTÄ SEURAAVASTA:

19. EU:n ja Itä-Euroopan maiden nuorten, nuorisotyöntekijöiden ja -johtajien kaksisuuntaisen liikkuvuuden ja tiiviimmän epäviralliseen oppimistoimintaan osallistumisen tukemisesta voi olla lukuisia etuja
 - a) nuorille sen kehittäessä heidän taitojaan ja osaamistaan niin, että he lisäävät työllistävyyttään, oppivat innovatiivisia lähestymistapoja ja oppivat ymmärtämään paremmin muita kulttuureja yhä globaalimmassa ja monikulttuurisemmassa maailmassa, ja sen antaessa heille mahdollisuudet pohtia tapoja lisätä osallistumistaan demokraattiseen toimintaan eri yhteyksissä;
 - b) kansalaisjärjestöille, erityisesti nuorisojärjestöille sekä nuorten kanssa ja nuoria varten työskenteleville, sen tehdessä mahdolliseksi tosiasiallisen vertaisoppimisen siitä, miten lisätä nuorten vaikutusvaltaa ja heidän osallistumistaan nuorten monenlaisen yhteistyön tehostamisen myötä;
 - c) Itä-Euroopan maista nuoria vastaanottaville EU:n yhteisöille ja EU:sta nuoria vastaanottaville Itä-Euroopan alueen paikallisyhteisöille erityisesti kulttuurienvälisten taitojen kehittyessä;
 - d) kotimaahansa palanneiden liikkuvuuteen osallistuneiden nuorten perheille ja vertaisryhmille, mitä tulee heidän käsityksiinsä EU:sta ja kulttuurienväliseen vastaanottavuussuhteensa;
 - e) Itä-Euroopan maiden kansalaisyhteiskunnille, jotka saavat muun muassa kokemusta demokriakulttuurista ja tietoa siitä, mitä demokratia käytännössä tarkoittaa, sekä kestävästä kehityksestä ja yhteisten arvojen, kuten keskinäisen yhteisymmärryksen, demokratian, solidaarisuuden ja ihmisoikeuksien kunnioituksen edistämisestä;
 - f) Euroopalle kokonaisuudessaan rakennettaessa henkistä pääomaa, joka muokkaa edelleen kansalaisyhteiskuntaa ja vaikuttaa siihen;
20. Nuorten aktiivisen yhteiskunnallisen osallistumisen, rajatylittävän liikkuvuuden ja ihmisten välisten yhteyksien tukemisella tuetaan ajatustenvaihtoa, innovaatioiden levittämistä ja kumppanuuksien rakentamista ja sillä voidaan pitkällä aikavälillä edistää muutoksia, jotka vähentäisivät sosioekonomista erilaista yhteiskuntien välillä;
21. Laadukkaan tiedotuksen tukeminen, hyvien käytäntöjen vaihto EU:n ja Itä-Euroopan maiden välillä ja luotettavia kumppanijärjestöjä koskevien tietojen saatavuuden varmistaminen auttaisi verkottumaan paremmin, syventämään yhteistyötä EU:n ja Itä-Euroopan maiden nuorisojärjestöjen välillä ja varmistamaan tähän yhteistyöhön osallistuvien turvallisuuden; oppimis- ja koulutusmahdollisuuksia tukevat SALTO-keskukset (Support for Advanced Learning and Training Opportunities) ja Eurodesk ovat olleet tärkeä tukiverkosto tässä suhteessa;
22. Vapaaehtoistoiminnan, nuorisotyön ja yrittäjyyden edelleen kehittäminen ja edistäminen voi vaikuttaa myönteisesti nuorten työllistävyyteen ja helpottaa heidän aktiivista osallistumistaan yhteiskuntaan;
23. Koska maantieteellinen etäisyys saattaa joissakin tapauksissa estää yhteistyötä ja liikkuvuutta, olisi kehitettävä edelleen virtuaalisen liikkuvuuden mahdollisuuksia ja varmistettava nuorison osallistumista ja nuorison työllistävyyttä koskevien tietojen saatavuus ja vaihto;
24. Liikkuvuuden ja yhteistyön lisääminen riippuu pitkälti kiinnostuksesta kumppanimaata kohtaan ja siitä, mitä siitä tiedetään, ja etenkin sen nuorisokulttuurista kokonaisuudessaan; kiinnostuksen herättämiseksi ja tietämyksen lisäämiseksi on erityisen tärkeää esitellä ja edistää kulttuuria nuorten motivoimiseksi keskinäiseen yhteistyöhön;
25. Nuoret voivat todeta kielitaidon puutteen estävän merkittävästi viestintää. Eurooppalaisten koulutus- ja nuoriso-ohjelmien merkitystä yhtenä monista tavoista kohottaa kielitaitoa ja edistää vieraiden kielten oppimista olisi tuettava;
26. EU:n ulkopuolelta, erityisesti Itä-Euroopan maista tulevien nuorten viisumin saantia voidaan helpottaa esimerkiksi viisumien myöntämisen helpottamista koskevilla sopimuksilla, jotka ovat yleisesti ottaen yksi tehokkaimmista liikkuvuutta edistävästä välineistä;
27. Euroopan neuvoston kokemus ja asiantuntemus yhteistyöstä Itä-Euroopan maiden kanssa tekee siitä tärkeän kumppanin toteutettaessa toimintaa, johon osallistuu nuoria Itä-Euroopan maista, ja Euroopan unionin ja Euroopan neuvoston kumppanuus nuorisoalalla on ollut arvokas väline, joka edistää tältä osin Euroopan unionin ja Euroopan neuvoston synergiaa;
28. Pääasiassa Euroopan unionin sisäistä liikkuvuutta edistäviä nykyisiä ohjelmia ja välineitä voitaisiin vahvistaa ja laajentaa koskemaan nuoria, vapaaehtoisia, nuorisotyöntekijöitä ja muita henkilöitä, jotka työskentelevät Itä-Euroopan maiden nuorten kanssa tai jotka haluavat tehdä yhteistyötä kyseisten maiden kanssa; tällä tarkoitetaan erityisesti Youth in Action -ohjelmaa, elinikäisen oppimisen ohjelmaa, EU:n ja Euroopan neuvoston nuorisokumppanuutta, mukaan lukien Euroopan nuorisopolitiikan tietokeskus, SALTO (oppimis- ja koulutusmahdollisuuksien tuki) tietokeskusverkostoa, Eurodeskiä ja Euroopan nuorisoportaalia;

29. Euroopan nuorisofoorumilla ja kaikeskantasaisilla nuorisojärjestöillä voi myös toiminnassaan olla ratkaiseva merkitys edustamalla ja puolustamalla nuorten tarpeita ja etuja EU-maiden ja Itä-Euroopan maiden nuorisoyhteistyön puitteissa;

30. Muiden naapurialueiden kanssa tehdystä yhteistyöstä saatuja kokemuksia tulisi käyttää Itä-Euroopan maiden kanssa tehdävän nuorisoyhteistyön välineiden muokkaamiseksi.

KEHOTTAVAT NÄIN OLLEN JÄSENVALTIOITA JA EUROOPAN KOMISSIOTA TOIMIVALTANSA PUITTEISSA

31. edistämään nuorisovaihtoa sekä nuorten ja nuorisoyhteistyön liikkuvuusohjelmia, mukaan lukien vapaaehtoiset, nuorisotyöntekijät, tutkijat ja EU:n ja naapurimaiden, erityisesti Itä-Euroopan maiden nuorten parissa toimivat, jakamalla hyviä yhteistyökäytäntöjä nuorisovalalla toimivien järjestöjen kesken niin, että jokaisella nuorella on mahdollisuus liikkuvuuteen ja osallistumiseen Euroopassa;

32. vähentämään liikkuvuuden ja osallistumisen esteitä muun muassa edistämällä vieraiden kielten oppimista, tukemalla laadukkaan tiedon tuottamista tältä alalta jne.;

33. raportoimaan "nuoriso ja maailma" -toiminta-alasta vuoden 2012 nuorisoraportissa ja sen jälkeisissä EU:n nuorisoraportteissa;

34. tarkastelemaan nuorten osallistumista demokratian toteuttamiseen Euroopassa koskevan tutkimuksen, joka on määrä saada päätökseen vuonna 2012, tuloksia keskittyen erityisesti sen mahdollisiin vaikutuksiin EU:n ja Itä-Euroopan maiden nuoriin sekä jakamaan nuoria ja heidän osallistumistaan koskevien tutkimusten tulokset, jotta nuorista saataisiin laajempaa tietoa;

35. harkitsemaan nuorisopolitiikan alan hyvien käytäntöjen vaihdon järjestämistä edelleen Itä-Euroopan maiden ja EU-maiden välillä yhteistyössä Euroopan neuvoston ja muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa nuorten osallistumisen ja liikkuvuuden edistämiseksi;

KEHOTTAVAT JÄSENVALTIOITA

36. osallistumaan aktiivisesti itäisen kumppanuuden monenvälisiin foorumeihin, erityisesti foorumiin 4 "Ihmisten väliset yhteydet", jonka puitteissa voitaisiin tukea nuorisaloitteiden kehittämistä;

37. vahvistamaan hallinnonalojen välistä yhteistyötä eri toimintapolitiikkojen ja asiaankuuluvien viranomaisten välillä jatkettaessa Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvista maista tulevien nuorten kaksisuuntaisen liikkuvuuden esteiden poistamista, esimerkiksi etsimään mahdollisia keinoja helpottaa tarvittaessa viisumien myöntämistä Itä-Euroopan maista tuleville nuorille;

38. hyödyntämään yhteistyötä sellaisten nuorisotiedotusta antavien rakenteiden kuin Eurodesk ja Euroopan nuorisotiedotus ja -neuvontajärjestö (ERYICA) kanssa sekä käyttämään Euroopan nuorisopolitiikan tietokeskusta (EKCYP) osallistumis- ja liikkuvuusmahdollisuuksien edistämiseksi.

PYYTÄVÄT KOMISSIOTA

39. pitämään yllä ja tehostamaan itäistä ulottuvuutta tulevissa EU:n nuoriso-ohjelmissa, sanotun rajoittamatta monivuotisesta rahoituskehyksestä käytäviä neuvotteluja;

40. edistämään edelleen EU:n ja itäiseen kumppanuuteen kuuluvien maiden välistä nuorisoyhteistyötä itäisen kumppanuuden nuoriso-ohjelman puitteissa;

41. mukauttamaan Euroopan nuorisoportaalaa sen saattamiseksi kaikkien nuorten kaikkialta Euroopasta, myös Itä-Euroopan maista, hyödyksi ja saataville;

42. harkitsemaan eurooppalaisen Nuoret liikkeellä -korttialoitteen kehittämistä toimivaltansa puitteissa, jotta nuoret kaikkialta Euroopasta, myös Itä-Euroopan maista, saataisiin sen piiriin.

LIITE

Poliittinen tausta

- Neuvoston direktiivi 2004/114/EY, annettu 13. joulukuuta 2004, kolmansien maiden kansalaisten opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkatonta harjoittelua tai vapaaehtoistyötä varten tapahtuvan maahanpääsyn edellytyksistä.
- Neuvoston päätös, tehty 27. marraskuuta 2009, aktiivista kansalaisuutta edistävän vapaaehtoistyön Euroopan teemavuodesta (2011) (2010/37/EY).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1719/2006/EY, tehty 15. marraskuuta 2006, nuorisotoimintaohjelman (Youth in Action) perustamisesta ajanjaksoksi 2007–2013.
- Eurooppa-neuvoston 23. ja 24. kesäkuuta 2011 antamat päätelmät (asiak. EUCO 23/11).
- Neuvoston päätöslauselma, annettu 27. marraskuuta 2009, nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistetuista puitteista (2010–2018) (EUVL C 311, 19.12.2009).
- Neuvoston suositus 14825/08, annettu 18. marraskuuta 2008, nuorten vapaaehtoisten liikkuvuuden edistämisestä Euroopan unionissa.
- Neuvoston päätelmät, annettu 19. marraskuuta 2010, Nuoret liikkeellä -aloitteesta – nuorten haasteita koskeva yhdenmukainen lähestymistapa (EUVL C 326, 3.12.2010, s. 5).
- Neuvoston suositus, annettu 28. kesäkuuta 2011, Nuoret liikkeellä – nuorten oppimiseen liittyvän liikkuvuuden edistäminen (EUVL C 199, 7.7.2011, s. 1).
- Neuvoston päätöslauselma, annettu 19. toukokuuta 2011, kaikkien nuorten osallistumista demokratian toteuttamiseen Euroopassa koskevien uusien ja tehokkaiden muotojen edistämisestä (EUVL C 169, 9.6.2011, s. 1).
- Komission tiedonanto ”Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia”, KOM(2010) 2020.
- Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan komission yhteinen tiedonanto ”Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten – Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelu”, KOM(2011) 303.
- Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle, annettu 3. joulukuuta 2008, itäisestä kumppanuudesta (KOM(2008) 823).
- Yhteinen tiedonanto Eurooppa-neuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävä kumppanuus eteläisen Välimeren maiden kanssa (KOM(2011) 200).

Neuvoston päätelmät lasten suojelusta digitaalimaailmassa

(2011/C 372/04)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

PALAUTTAA MIELEEN näiden päätelmien liitteessä esitetyn toimintapolitiittisen perustan tälle asialle,

PANEE KIINNOSTUNEENA MERKILLE

— komission kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”neuvoston 24. syyskuuta 1998 antaman alaikäisten ja ihmisarvon suojelua käsittelevän suosituksen⁽¹⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston 20. joulukuuta 2006 alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja oikeudesta vastineeseen Euroopan audiovisuaalisia ja verkkotietopalveluja tuottavien yritysten kilpailukyky huomioon ottaen antaman suosituksen⁽²⁾ soveltamisesta – LASTEN SUOJELU DIGITAALIMAAILMASSA⁽³⁾ –” sekä erityisesti sen, että kertomuksessa tarkastellaan nykyisiä haasteita alaikäisten suojelulle verkko- ja digitaalisessa mediassa.

PANEE MERKILLE

— ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Verkkojen Eurooppa -välineestä⁽⁴⁾.

KOROSTAA SEURAAVAA:

1. audiovisuaalisen median ja internetin tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämiseksi mahdollisimman hyvin tarvitaan alaikäisille turvallinen viestintäympäristö, jonka perustana olisi oltava ihmisarvon kunnioittamisen, turvallisuuden ja yksityiselämän kunnioittamisen periaatteet;
2. medialukutaito ja valistaminen ovat tärkeitä keinoja, joiden avulla voidaan parantaa huomattavasti lasten, vanhempien ja opettajien digitaalisia taitoja ja kehittää heidän kriittistä suhtautumistaan audiovisuaalisiin ja verkkosisältöihin; koska digitaalinen ympäristö kuitenkin muuttuu nopeasti, on tärkeää tehostaa toimia tässä asiassa;
3. toimenpiteet laittomien verkkosisältöjen, kuten lapsipornografian, torjumiseksi edellyttävät toisenlaisia lähestymistapoja kuin toimet, joilla alaikäisiä pyritään estämään joutumasta tekemisiin haitallisten verkkosisältöjen kanssa;

4. on tärkeää, että jäsenvaltiot, komissio, audiovisuaaliala ja verkkopalveluntarjoajat ovat tietoisia sekä uusista alaikäisten suojelua ja heidän voimaannuttamistaan koskevista haasteista, jotka liittyvät audiovisuaalialalla ja verkkotietopalveluissa tapahtuvaan kehitykseen, että olemassa olevista välineistä, joilla näihin haasteisiin voidaan vastata;

5. vaikka jäsenvaltiot ovatkin vieneet aktiivisesti eteenpäin alaikäisten suojelun tehostamiseen ja heidän voimaannuttamiensa tähtääviä erilaisia toimenpiteitä, jatkuvana huolena on, että saavutettu suojelun ja medialukutaidon taso ei yleensä ole riittävä ja että joillakin näistä toimenpiteistä ei ole jatkuvuutta.

TOTEAA, ETTÄ:

1. vaikka median itsenäisyyttä tulee kunnioittaa, mediateollisuudella on keskeinen rooli valistamisessa ja alaikäisten suojelemissa ja voimaannuttamisessa digitaalimaailmassa;
2. jäsenvaltiot noudattavat erilaisia lähestymistapoja alaikäisten suojelemiseksi ja hyvien toimintatapojen ja normien edistämiseksi ja kehittämiseksi mediassa, jolloin itsesääntely ja yhteissääntely ovat kaksi mahdollista ratkaisua monien muiden joukossa;
3. teknisten järjestelmien (kuten suodattamisen, iänvarmistamisjärjestelmien ja vanhempien valvontavälineiden) käyttö tehokkaalla tavalla voi, vaikka ne eivät ole ratkaisuja sinällään, olla sopiva keino varmistaa alaikäisten pääsy ikäisilleen sopiviin sisältöihin;
4. valistaminen ja medialukutaidon kehittäminen ovat osoittautuneet tärkeiksi välineiksi parannettaessa lasten kykyä selvittää digitaalimaailmassa kohdatuista mahdollisista riskeistä;
5. Safer Internet -ohjelma ja siitä rahoitetut hankkeet, kuten EU Kids Online -hanke⁽⁵⁾ tai INSAFE-hanke⁽⁶⁾, ovat osoittautuneet arvokkaiksi välineiksi valistamisessa ja tutkimuksessa;
6. verkkoyhteisö sivustot ovat alaikäisten keskuudessa yhä suosituimpia, ja ne tarjoavat hyviä mahdollisuuksia yksityisesti ja opetuksellisesti, mutta sisältävät myös potentiaalisia riskejä;

⁽¹⁾ EYVL L 270, 7.10.1998, s. 48.

⁽²⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 72.

⁽³⁾ 14268/11 + ADD 1 – KOM(2011) 556 lopullinen, SEK(2011) 1043 lopullinen.

⁽⁴⁾ KOM(2011) 665.

⁽⁵⁾ www.eukidsonline.net

⁽⁶⁾ Valistuskeskusten eurooppalainen verkosto (www.saferinternet.org).

7. erityisesti palvelun- ja sisällöntarjoajat ovat toteuttaneet vapaaehtoisin sitoumuksin toimenpiteitä laittoman sisällön kieltämiseksi tai haitallisiin sisältöihin puuttumiseksi, ja tämä on osoittautunut yhdeksi onnistuneista tavoista parantaa alaikäisten turvallisuutta digitaalimaailmassa;
8. vihjelinjat ⁽¹⁾, joihin voi ilmoittaa laittomasta sisällöstä, voivat auttaa laittoman sisällön jäljittämiseksi ja sitä koskevien oikeustoimien toteuttamisessa ja voivat antaa käyttäjille edellytykset ilmoittaa tällaisesta sisällöstä internetissä;
9. audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi sisältää säännöksiä alaikäisten suojelusta sekä lineaaristen että ei-lineaaristen (tilattavien) audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta.

KEHOTAA JÄSENVALTIOITA SANANVAPAUTTA KUNNIOITTAEN:

1. jatkamaan alaikäisten suojelua koskevaa työtä edistämällä lapsiin, vanhempiin, opettajiin ja muihin lasten kanssa työskenteleviin kohdistettavien tiedotuskampanjoiden laajaa käyttöä ja edistämällä johdonmukaisuutta verkkoturvallisuuden ja medialukutaidon opettamisessa kouluissa sekä varhaiskasvatuksen esiopetus- ja päivähoitolaitoksissa;
2. kannustamaan verkkomediasisällön tuottajia, internetpalveluntarjoajia, verkkoyhteisö sivustoja ja verkkokeskustelufoorumia ottamaan täysin huomioon alaikäisten suojelun palvelujensa suunnittelussa ja kehittämään asianmukaisia käytännösääntöjä ja noudattamaan niitä;
3. edistämään laadukkaan alaikäisille sopivan sisällön kehittämistä, merkitsemistä ja saatavuutta;
4. edistämään alaikäisten suojeluun tarkoitettujen asianmukaisen teknisten välineiden (kuten kohdennettujen hakukoneiden ja lapsilukkojen) käyttöä ja varmistamaan niiden laaja saatavuus ja helppokäyttöisyys;
5. valvomaan nykyisiä laittoman ja haitallisen sisällön torjumiin tähtääviä toimia niiden tehokkuuden varmistamiseksi;
6. kannustamaan sitä, että verkko- ja muihin videopelisiin sovelletaan entistä laajemmin ja useammin itsesääntelyyn perustuvia ikäluokitusjärjestelmiä (esimerkiksi PEGI ja PEGI online) ja että ikäluokituksia noudatetaan nykyistä paremmin vähittäiskaupassa, jotta verkko- ja muiden videopelien myynti liian nuorille voidaan estää;
7. tehostamaan muista jäsenvaltioista ja EU:n ulkopuolelta lähtöisin olevia laittomia ja haitallisia internetsisältöjä koskevaa yhteistyötä esimerkiksi kolmansien maiden kanssa tehtävin sopimuksin, kun on kyse laittomasta sisällöstä, ja soveltamalla parhaita toimintatapoja, kun on kyse haitallisesta sisällöstä;
8. ottamaan vuoteen 2013 mennessä käyttöön vihjelinjat, joihin voi tehdä ilmoituksia laittomasta verkkosisällöstä ⁽²⁾, parantamaan niiden tehokkuutta esimerkiksi tukemalla parhaiden käytäntöjen vaihtamista lainvalvontaviranomaisten kanssa toteuttavista toimista, lisäämään tietoa niistä ja tekemään niistä helppokäyttöisempiä internetin käyttäjille sekä valvomaan niitä tiiviisti.

KEHOTAA SIDOSRYHMIÄ:

1. toimimaan niin, että käyttäjät ja tarvittaessa viranomaiset saadaan osallistumaan entistä enemmän audiovisuaalialan ja internetpalveluntarjoajien itsesääntelytoimien (käytännösääntöjen) kehittämiseen tai tarkistamiseen sekä näiden toimien seurantaan;
2. sitoutumaan turvallisia verkkoyhteisöjä koskevien EU:n periaatteiden kaltaisiin ohjeisiin, panemaan ne johdonmukaisesti täytäntöön ja valvomaan niiden täytäntöönpanoa sekä yleistämään käytännön, jossa verkkoyhteisö sivustoihin liittyvien lasten tiedot ovat oletusarvoisesti salaisia alaikäisten turvallisuuden suojelemiseksi;
3. kehittämään ja toteuttamaan itsesääntelyjärjestelmiä, joissa otetaan täysin huomioon alaikäisten suojelu niiden palvelujen suunnittelussa samoin kuin välineissä, joita ne saattavat käyttäjien saataville, sekä laatimaan alaikäisten suojelun käytännösääntöjä, sitoutumaan niihin ja panemaan ne täytäntöön;
4. laatimaan videopelien myyntiä alaikäisille koskevat yleisurooppalaiset käytännösäännöt noudattaen täysin tämän alan kansallisia säännöksiä.

KEHOTAA KOMISSIOTA

1. lähinnä Safer Internet -ohjelman kautta toteutettavaa rahoitusta ja toimintaa hyödyntäen luomaan Euroopan tasolla asianmukaiset infrastruktuurit ja palvelut, joiden avulla voitaisiin jakaa voimavaroja ja välineitä alaikäisten suojelemiseksi sekä lasten, vanhempien, opettajien ja muiden asianosaisten voimaannuttamiseksi internetin ja uusien teknologioiden turvallisessa ja vastuullisessa käytössä;
2. harkitsemaan vuoropuhelun aloittamista sidosryhmien kanssa ja yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa siitä, mitä jatkotoimia komission kertomus vuoden 1998 ja vuoden 2006 suositusten soveltamisesta aiheuttaa tällä alalla;
3. hyödyntämään komission kertomuksessa alaikäisten suojelusta vuonna 1998 ja vuonna 2006 annettujen suositusten soveltamisesta esitettyjä tuloksia alaikäisten suojelua koskevien tulevien hankkeiden yhteydessä, erityisesti verkkomedian alalla.

⁽¹⁾ Esimerkiksi INHOPE (the International Association of Internet Hotlines).

⁽²⁾ Euroopan digitaalistrategian toimi 40.

KEHOTTAJAA JÄSENVALTIOITA JA KOMISSIOTA TOIMIVALTANSA PUITTEISSA

1. tukemaan lainvalvontaviranomaisia menettelyjen parantamisessa lapsipornografiaa sisältävien tai levittävien verkkosivujen tunnistamiseksi, paljastamiseksi ja poistamiseksi huolehtimalla tarvittaessa riittävästä rahoituksesta ja henkilöstöstä sekä henkilöstön koulutuksesta ⁽¹⁾;
2. lisäämään selvitysten ja tutkimuksen avulla ymmärrystä verkko- ja digitaalisen median, myös videopelien, käytön myönteisistä ja kielteisistä vaikutuksista lapsiin;
3. edistämään valistusta ja opetusta verkkoturvallisuudesta kouluissa sekä varhaiskasvatuksen esiopetus- ja päivähoitolaitoksissa;
4. edistämään medialukutaitoa ja elinikäisen oppimisen avaintaitoa "digitaaliset taidot" ⁽²⁾ sekä kouluissa että muualla;
5. ajantasaistamaan laadukasta verkkosisältöä lapsille koskevat suuntaviivat ja tehostamaan niiden täytäntöönpanoa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien puitteissa sekä edistämällä medialukutaitoon liittyviä toimia;
6. kannustamaan jäsenvaltioiden käyttämien ikä- ja sisältöluokitusjärjestelmien yhtenäistämistä koko Euroopassa sallien kuitenkin jäsenvaltioiden erilaisiin kulttuureihin perustuvat erot.

⁽¹⁾ Katso ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäättöksen 2004/68/YOS korvaamisesta (PE-CONS 51/11).

⁽²⁾ Ks. elinikäisen oppimisen avaintaidoista 18. joulukuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus N:o 2006/962/EY.

LIITE

Toimintapoliittinen perusta

Nämä päätelmät antaessaan neuvosto viittaa erityisesti seuraavaan:

- 19. toukokuuta 2010 julkaistu komission tiedonanto Euroopan digitaalistrategia ⁽¹⁾, jossa korostetaan, että ”turvallisuuden parantaminen digitaaliyhteiskunnassa kuuluu kaikkien vastuulle, niin yksityishenkilöille kuin yksityisille ja julkisille tahoille, sekä omassa maassa että maailmanlaajuisesti” ja neuvoston 31. toukokuuta 2010 antamat päätelmät Euroopan digitaalistrategiasta ⁽²⁾;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10. maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) ⁽³⁾;
- komission 22. huhtikuuta 2008 antama tiedonanto kuluttajien ja erityisesti alaikäisten suojelemisesta videopelien haitoilta ⁽⁴⁾;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1351/2008/EY, tehty 16. joulukuuta 2008, internetiä ja muuta viestintäteknologiaa käyttävien lasten suojelua koskevan monivuotisen yhteisön ohjelman perustamisesta ⁽⁵⁾;
- neuvoston 27. marraskuuta 2009 antamat päätelmät medialukutaidosta digitaalisessa ympäristössä ⁽⁶⁾, joissa neuvosto vastasi komission 20. elokuuta 2009 antamaan suositukseen medialukutaidosta digitaalisessa ympäristössä: kohti kilpailukykyisempää audiovisuaali- ja sisältöteollisuutta ja osallistavampaa osaamisyhteiskuntaa ⁽⁷⁾;
- neuvoston 22. toukokuuta 2008 antamat päätelmät medialukutaidosta digitaalisessa ympäristössä – Eurooppalainen toimintamalli ⁽⁸⁾;
- komission 20. joulukuuta 2007 antama tiedonanto ”Medialukutaito digitaalisessa ympäristössä – eurooppalainen toimintamalli” ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ 9981/1/10 – KOM(2010) 245 lopullinen/2.

⁽²⁾ Asiak. 10130/10.

⁽³⁾ EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ 8805/08 – KOM(2008) 207 lopullinen.

⁽⁵⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 118.

⁽⁶⁾ EUVL C 301, 11.12.2009, s. 12.

⁽⁷⁾ EUVL L 227, 29.8.2009, s. 9.

⁽⁸⁾ EUVL C 140, 6.6.2008, s. 8.

⁽⁹⁾ KOM(2007) 833 lopullinen.

Neuvoston päätelmät kulttuuri- ja luovuuskompetensseista ja niiden merkityksestä Euroopan aineettoman pääoman rakentamisessa

(2011/C 372/05)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,

PALAUTTAEN MIELEEN

- elinikäisen oppimisen avaintaidoista 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen ⁽¹⁾,
- monikulttuurisista taidoista 22. toukokuuta 2008 annetut neuvoston päätelmät ⁽²⁾,
- luovan sukupolven tukemisesta 27. marraskuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät: lasten ja nuorten luovuuden ja innovointikyvyn kehittäminen kulttuurisen ilmaisun ja kulttuurin saatavuuden kautta ⁽³⁾,
- jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista 21. lokakuuta 2010 annetun neuvoston päätöksen ⁽⁴⁾, erityisesti kahdeksannen suuntaviivan (2010),
- neuvoston päätelmät Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeesta Innovaatiouioni: Euroopan muutoksen nopeuttaminen innovoinnin avulla nopeasti muuttuvassa maailmassa (2010) ⁽⁵⁾,
- koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseen tähtäävistä politiikoista 28. kesäkuuta 2011 annetun neuvoston suosituksen ⁽⁶⁾,
- neuvoston päätelmät kulttuurin osuudesta Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanossa (2011) ⁽⁷⁾,
- näiden päätelmien liitteessä I esitetyn muun toimintapolitiittisen taustan sekä kulttuuriin liittyvää osaamista käsitelleessä konferenssissa Varsovassa 18.–20. heinäkuuta 2011 ⁽⁸⁾ esitellyt parhaat käytännöt ja tiedot.

KATSOO, ETTÄ

kulttuuri- ja luovuuskompetensseihin kuuluvat sellaiset avaintaidot kuin kulttuuritietoisuus ja -ilmaisu ⁽⁹⁾ sekä kulttuurienväliset taidot ⁽¹⁰⁾.

KOROSTAA SEURAAVAA:

- kulttuuri- ja luovuuskompetenssit käsittävät kyvyn omaksua, käyttää ja muuttaa kulttuuria, ja sen vuoksi ne ovat olennaisen tärkeitä eri kulttuurien kukoistamiselle Euroopassa ja niiden rikkauden säilyttämiselle ja suojelemiselle;
- kulttuuritietoisuuden ja kulttuuri-ilmaisun avaintaitoon liittyvä merkittävä elinikäisen oppimisen ulottuvuus, ja tärkeänä laaja-alaisena taitona sillä on ratkaiseva merkitys muiden elinikäisen oppimisen avaintaitojen hankkimisessa;
- kulttuuri- ja luovuuskompetensseja tuetaan eri ohjelmien ja aloitteiden avulla jäsenvaltioissa, ja nämä ohjelmat auttavat osaltaan saavuttamaan monitahoisten toimintapolitiikkojen tavoitteet;
- poikkialaisen yhteistyön lisäämiseksi on kuitenkin tarpeen luoda suotuisimmat puitteet yhä tehokkaampien luovien kumppanuuksien kehittämiseksi ⁽¹¹⁾.

ON YHTÄ MIELTÄ SIITÄ, ETTÄ kulttuuri- ja luovuuskompetenssit antavat perustan luovuudelle ja innovoinnille, joka puolestaan luo älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua. Tämä johtuu siitä, että nämä kompetenssit voivat osaltaan edistää

- aineettoman pääoman ⁽¹²⁾ muodostamista, jota pidetään yhä yleisemmin uutena kasvun ja kilpailukyvyn lähteenä Euroopassa,

⁽¹⁾ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ EUVL C 141, 7.6.2008, s. 14.

⁽³⁾ EUVL C 301, 11.12.2009, s. 9.

⁽⁴⁾ EUVL L 308, 24.11.2010, s. 46.

⁽⁵⁾ 17165/10.

⁽⁶⁾ EUVL C 191, 1.7.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL C 175, 15.6.2011, s. 1.

⁽⁸⁾ <http://competencesinculture.pl/en/>

⁽⁹⁾ ”Ymmärretään, mikä merkitys on ajatusten, kokemusten ja tunteiden luovalla ilmaisemisella eri välineiden avulla, esimerkiksi musiikin, esittävien taiteiden, kirjallisuuden ja kuvaamataiteiden välityksellä.” Suosituksessa 2006/962/EY elinikäisen oppimisen avaintaidoista määritellään lisäksi näiden taitojen kannalta olennaiset tiedot, taidot ja asenteet.

⁽¹⁰⁾ ”Monikulttuuristen taitojen kannalta erityisen merkittäviä tietoja, taitoja ja asenteita ovat seuraavat avaintaidot: viestintä vieraila kielellä, sosiaaliset ja kansalaistaidot sekä tietoisuus kulttuurista ja kulttuurin ilmaisumuodot.” (Neuvoston päätelmät, annettu 22 päivänä toukokuuta 2008, monikulttuurisista taidoista).

⁽¹¹⁾ Kulttuurialan ja sellaisten alojen kuin koulutuksen, liiketoiminnan, tutkimuksen ja julkisen sektorin välisillä luovilla kumppanuuksilla voidaan siirtää kulttuurialan luovaa osaamista muille aloille. (Lähde: Päätelmät kulttuurialan työsuunnitelmasta kaudeksi 2011-2014).

⁽¹²⁾ Aineeton pääoma voidaan määritellä ihmisten, yritysten, yhteisöjen, alueiden ja instituutioiden aineettomien hyödykkeiden kokonaisuudeksi, joka asianmukaisella tavalla käytettynä voi olla maan nykyisen ja tulevan hyvinvoinnin lähde. Aineeton pääoma koostuu sosiaalisesta, inhimillisestä, suhde- ja rakennepääomasta.

- kaikkia innovoinnin muotoja, pääasiassa ei-teknologista ja sosiaalista innovointia ⁽¹⁾, sillä ne vaikuttavat tuotantoon ja kysyntään sekä innovatiivisten tuotteiden ja palvelujen suunnitteluun, valmistukseen ja markkinamenestykseen,
- kulttuuriteollisuuden ja luovien toimialojen kehittymistä ja niiden heijastusvaikutusten maksimointia siinä määrin kuin ne ovat osa sekä taiteilijoiden ja tekijöiden että yleisöjen ja kuluttajien osaamista ja taitoja,
- koulutusta ja valmistamista työtehtäviin, mukaan lukien korkeaa pätevyyttä ja sosiaalisia taitoja edellyttävät työtehtävät, työllistyvyyttä kaikissa asiaankuuluvissa elämänvaiheissa ja yritysten tehokasta toimintaa ja kehittymistä,
- parempaa yleistä koulumenestystä, koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämistä ja parempia mahdollisuuksia sosiaaliseen osallisuuteen, sillä niillä on tärkeä motivoiva ja sosiaalistava vaikutus ja ne antavat koululaisille mahdollisuuden löytää lahjakkuutensa ja kehittää niitä.
- varhaiskasvatusta ja päivähoitoa koskevien politiikkatoimien saavuttamisessa,
- eri kohderyhmien sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja osallisuuden lisäämisessä,
- sellaisten asenteiden kehittämisessä, jotka vaikuttavat myönteisesti sosiaaliseen ja työelämään, parantavat elämänlaatua ja mahdollisuuksia sosiaaliseen osallisuuteen sekä edistävät kestäviä elämäntapoja,

KEHOTAA JÄSENVALTIOITA

- lisäämään tietoisuutta asiaankuuluvista toimista ja niiden tunnustamista sekä levittämään päättäjien, kulttuuri- ja koulutusyhteisöjen, yritysten ja kansalaisjärjestöjen keskuudessa kansallisella, alueellisella ja paikallistasolla parhaita toimintatapoja siitä, mikä rooli kulttuuri- ja luovuuskompetensseilla – erityisesti kulttuuritietoisuuden ja -ilmaisun avaintaidon – kehittämisellä voi olla varsinkin
- muiden elinikäisen oppimisen avaintaitojen hankkimisessa,
- koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämisessä,
- työllistyvyyden ja tuottavuuden tukemisessa elinikäisen oppimisen näkökulmasta,
- eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisissa puitteissa (ET 2020) asetettujen tavoitteiden, erityisesti strategisen tavoitteen 4 ⁽²⁾, toteuttamisessa,
- luovuuden ja innovoinnin, erityisesti ei-teknologisten innovaatioiden, edistämässä,
- toimivien nuorisopolitiikkojen suunnittelussa,

- toimimaan parhaiten soveltuvalla tasolla kulttuuri- ja luovuuskompetenssien kehittämiseen tähtäävien luovien kumppanuuksien aikaansaamiseksi,
- käsittelemään sosiaaliseen ja talouskehitykseen liittyviä kysymyksiä tutkimalla perusteellisemmin menetelmiä, joita kulttuuri- ja koulutusyhteisöjen sekä kansalaisjärjestöjen laatimissa pitkäkestoissa ohjelmissa käytetään esimerkiksi erilaisissa koulutuskokeiluissa, joilla pyritään lisäämään koulujen kiinnostavuutta ja oppilaiden motivaatiota.

KEHOTAA KOMISSIOTA

nykyisiä ja tulevia toimiaan ja ohjelmiaan toteuttaessaan, tämän vaikuttamatta tulevasta monivuotisesta rahoituskehiksestä käytyihin keskusteluihin,

- tukemaan luovia kumppanuuksia, joiden tarkoituksena on edistää kulttuuri- ja luovuuskompetensseja,
- ottamaan huomioon, millaista tukea etenkin äskettäin perustetuissa ja nuorten yrittäjien johtamissa kulttuurialan ja luovissa pien- ja mikroyrityksissä erityisesti tarvitaan ja millainen merkitys tuella on tällaisissa yrityksissä,
- lisäämään tukea liikkuvuudelle ja rajat ylittävälle koulutukselle (sekä kouluttajien koulutukselle) kehittämällä yhteistyötä kulttuurin ja taiteilijoiden, opettajien, nuorisotyöntekijöiden, nuoriso-ohjaajien ja vapaaehtoistyöntekijöiden koulutuksen välillä,
- antamaan säännöllisesti tietoa kulttuurialan eurooppalaista yhteistyötä koskevasta, EU:n tutkimus- ja innovaatio-ohjelmien puitteissa tehtävistä tutkimuksista ja selvityksistä,
- Innovaatiounioni-lippulaivahanketta ja tulevaisuuteen tähtäviä toimia käsittelevää eurooppalaista foorumia toteuttaessaan ottamaan kulttuuri- ja luovuuskompetenssit huomioon yhtenä tekijänä tämän hetken sosiaalisissa haasteissa, Euroopan aineettoman pääoman kehittämisessä ja sosiaalisessa innovoinnissa,

⁽¹⁾ Sosiaalinen innovointi tarkoittaa hyväntekeväisyysjärjestöjen, yhdistysten ja sosiaalisten yritysten neuvokkuuden hyödyntämistä, jotta löydetään uusia tapoja täyttää sosiaalisia tarpeita, joita markkinat tai julkinen sektori eivät täytä riittävän hyvin sellaisten käyttäytymismuutosten aikaansaamiseksi, joita tarvitaan suurten yhteiskunnallisten haasteiden ratkaisemiseen (Lähde: Komission tiedonanto lippulaivahankkeesta "Innovaatiounioni").

⁽²⁾ Strateginen tavoite 4: Edistetään luovuutta, innovointia ja yrittäjyyttä kaikilla koulutusasteilla.

— tarkastelemaan jäsenvaltioiden kanssa, miten voidaan parantaa olemassa olevia koulutusta koskevia indikaattoreita kiinnittäen erityistä huomiota luovuuden, innovoinnin ja yrittäjyyden aloihin ⁽¹⁾,

kulttuuri- ja luovuuskompetenssien ja niiden myönteisten vaikutusten edistämiseksi.

KEHOTTAJAA JÄSENVALTIOITA JA KOMISSIOTA TOIMIVALTANSA PUITTEISSA, tämän vaikuttamatta tulevasta monivuotisesta rahoituskehiksestä käytäviin keskusteluihin

— lisäämään kulttuuritietoisuuteen ja kulttuuri-ilmaisuun liittyvien mahdollisuuksien huomioon ottamista ja tunnustamista elinikäisessä oppimisessa, nuorisopolitiikassa ja -ohjelmissa sekä pyrkimään tällaisten epävirallisen ja arkioppimisen kautta hankittujen taitojen parempaan tunnustamiseen,

— antamaan selkeämmän etusijan kulttuurienväliselle oppimiselle ja luoville kumppanuuksille yhteistyössään kolmansien maiden kanssa ja etenkin nuorille suunnatuissa ohjelmissa,

— hyödyntämään tarkoin olemassa olevia tietoverkkoja, jotta onnistuneista toimista, joilla kehitetään nuorten kulttuuri- ja luovuuskompetensseja, olisi tarjolla parempaa tietoa,

— ottamaan kulttuuri- ja luovuuskompetenssien vaikutuksen kestävien työpaikkojen ja sosiaalisen innovoinnin perustaksi niin, että Innovaatiunioni-lippulaivahankkeen ja Euroopan sosiaalirahaston tarjoamat mahdollisuudet käytetään tarkoin hyväksi,

— vahvistamaan tarvittaessa edelleen kulttuuri-infrastruktuuria ⁽²⁾ investoimalla siihen, muun muassa Euroopan aluekehitysrahaston avulla,

— lisäämään tutkimusta kulttuuri- ja luovuuskompetenssien mahdollisista ja todellisista vaikutuksista toimintapolitiisiin kysymyksiin, jotka on mainittu kohdan "KEHOTTAJAA JÄSENVALTIOITA" ensimmäisessä luetelmakohdassa,

— varmistamaan, että kulttuuri-, koulutus- ja muiden alojen asiantuntijaryhmät, mukaan lukien avoimen koordinaation asiantuntijaryhmät, toteuttavat näiden päätelmien liitteessä II mainitut toimenpiteet,

— osallistumaan avoimeen koordinoitimenetelmään liittyvään raportointiin osana vuoden 2012 EU:n nuorisoraporttia, jossa arvioidaan EU:n nuorisostrategian ensimmäistä kolmi-vuotissykliä, ja sitä seuraavien raporttien laatimiseen "Luovuus ja kulttuuri" -alalla,

— vaihtamaan tietoa näiden neuvoston päätelmien todellisesta vaikutuksesta, myös kulttuurialan työsuunnitelman 2011–2014 tuloksia esittelevän loppuraportin yhteydessä.

⁽¹⁾ Ks. eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista 12 päivänä toukokuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät, sivu 6, kohta 4.

⁽²⁾ Kulttuuri-infrastruktuuri on fyysisessä ja digitaalisessa muodossaan kulttuurisen osallistumisen ja kulttuuritoiminnan aineellinen perusta. Esimerkkejä tästä ovat galleriat, museot, teatterit, kulttuurikeskukset, kirjastot, monitoimitilat sekä niiden virtuaaliset vastineet digitaaliympäristössä.

LIITE I

Toimintapoliittinen tausta:

- Eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (ET 2020) 12. toukokuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät ⁽¹⁾.
- Jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista 13. heinäkuuta 2010 annettu neuvoston suositus ja erityisesti sen suuntaviiva 4 ⁽²⁾.
- Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmät kulttuurialan työsuunnitelmasta vuosiksi 2011–2014 ⁽³⁾.
- Nuorten kulttuurimahdollisuuksista 19. marraskuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät ⁽⁴⁾.
- Euroopan monikielisyysstrategiasta 21. marraskuuta 2008 annettu neuvoston päätöslauselma ⁽⁵⁾.
- Kulttuurista luovuuden ja innovoinnin innoittajana 12. toukokuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät ⁽⁶⁾.
- Nuorisovaltion eurooppalaisen yhteistyön uudistetuista puitteista (2010–2018) 27. marraskuuta 2009 annettu neuvoston päätöslauselma ⁽⁷⁾.
- Kulttuurin ja koulutuksen, erityisesti taidekasvatuksen, välistä synergiaa pohtineen työryhmän loppuraportti ⁽⁸⁾.
- Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle: Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke – Innovaatiounioni ⁽⁹⁾.
- Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma: Eurooppa tähtää täystyöllisyyteen ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ EUVL C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽²⁾ EUVL L 191, 23.7.2010, s. 28.

⁽³⁾ EUVL C 325, 2.12.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL C 326, 3.12.2010, s. 2.

⁽⁵⁾ EUVL C 320, 16.12.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Asiak. 8749/1/09 REV 1.

⁽⁷⁾ EUVL C 311, 19.12.2009, s. 1.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/culture/key-documents/doc/MOCedu_final_report_en.pdf

⁽⁹⁾ 14035/10.

⁽¹⁰⁾ 17066/1/10 REV 1.

LIITE II

Asiantuntijaryhmien, mukaan lukien avoimen koordinoitimenetelmän asiantuntijaryhmien, osalta toteutettavat erityistoimet:

- tuleva luovien kumppanuuksien edistämistä pohtiva avoimen koordinoitimenetelmän työryhmä ⁽¹⁾ ottaa huomioon luovat kumppanuudet, joiden tarkoituksena on edistää kulttuuritietoisuutta ja -ilmaisua sekä niiden osuutta ET 2020 -puitteiden onnistumiseen,
- tuleva kulttuuritietoisuuden ja kulttuuri-ilmaisun avaintaidon kehittämistä käsittelevä avoimen koordinoitimenetelmän työryhmä ⁽²⁾ ottaa nämä päätelmät huomioon muiden elinikäisen oppimisen avaintaitojen hankkimisen ja koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämisen yhteydessä,
- molemmat edellä mainitut työryhmät jakavat työnsä tulokset muiden alojen asiaankuuluville työryhmille, myös niille, jotka käsittelevät epävirallisen oppimisen tunnustamista, oppimaan oppimista ja luovaa osaamista, kansalaistaitoja ja aktiivista kansalaisuutta, medialukutaitoa, tietotekniikan käyttöä opetuksessa, yrittäjyyskoulutusta sekä koulun keskeyttämistä, ja tekevät näiden työryhmien kanssa mahdollisimman pitkälti yhteistyötä vaihtamalla kokousselostuksia ja puheenjohtajien tapaamisten kautta,
- kaikki nämä työryhmät toimivat aktiivisina kanavina parhaiden toimintatapojen tulosten sekä jäsenvaltioiden ja EU:n tasolla tehdyn alan tutkimuksen levittämisessä.

⁽¹⁾ Kulttuurialan työsuunnitelma vuosiksi 2011–2014, painopisteala C.

⁽²⁾ Kulttuurialan työsuunnitelma vuosiksi 2011–2014, painopisteala A.

Neuvoston päätelmät urheiluun liittyvän vapaaehtoistoiminnan merkityksestä aktiivisen kansalaisuuden edistämiseksi

(2011/C 372/06)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO

PALAUTTAA MIELEEN

- neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 5. toukokuuta 2003 antaman yhteisen julistuksen urheilun yhteiskunnallisesta arvosta nuorille ⁽¹⁾,
- aktiivista kansalaisuutta edistävän vapaaehtoistyön Euroopan teemavuodesta 27. marraskuuta 2009 annetun neuvoston päätöksen ⁽²⁾, jossa korostetaan seuraavia tavoitteita:
 - suotuisan ja vapaaehtoistoimintaa helpottavan ympäristön luominen EU:ssa,
 - vapaaehtoisjärjestöjen vaikutusmahdollisuuksien lisääminen ja vapaaehtoistoiminnan laadun parantaminen,
 - vapaaehtoistoiminnan palkitseminen ja tunnustaminen,
 - vapaaehtoistoiminnan arvon ja merkityksen tunnetuksi tekeminen.
- urheilun asemasta aktiivisen sosiaalisen osallisuuden lähteenä ja edistäjänä 18. marraskuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät ⁽³⁾,
- urheilun eurooppalaisen ulottuvuuden kehittämisestä Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle annetun komission tiedonannon ⁽⁴⁾ ja vapaaehtoistoiminnasta Euroopan unionissa vuonna 2010 tehdyn tutkimuksen, jossa osoitetaan urheiluun liittyvän vapaaehtoistoiminnan rikas monimuotoisuus eri puolilla EU:ta ja kohdistetaan huomio alan oikeudellisiin järjestelyihin ja rahoituslähteisiin ja kiinnitetään myös huomiota siihen, että vapaaehtoiset tarvitsevat koulutusta.
- komission Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle osoittaman tiedonannon ”EU:n politiikka ja vapaaehtoistyö: valtioiden rajat ylittävän vapaaehtoistoiminnan tunnustaminen ja edistäminen EU:ssa” ⁽⁵⁾.
- neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 20. toukokuuta 2011 antaman päätöslauselman Euroopan unionin urheilualan työsuunnitelmasta vuosiksi 2011–2014 ⁽⁶⁾.
- vapaaehtoistoiminnan asemasta sosiaalipolitiikassa 3. lokakuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät ⁽⁷⁾.
- aiheesta ”vapaaehtoistoiminnasta johtajuuteen urheilussa” 13. ja 14. syyskuuta 2011 Varsovassa järjestetyn asiantuntijakonferenssin, jossa kiinnitettiin erityistä huomiota seuraaviin kysymyksiin:
 - suurten urheilutapahtumien perintö ja niistä saadut kokemukset, ja miten niitä voidaan hyödyntää myöhemmin päivittäisessä urheiluun liittyvässä vapaaehtoistoiminnassa,
 - mahdollisuudet käyttää jo olemassa olevia vapaaehtoisten joukkoja tulevien urheilutapahtumien rekrytointiprosessissa,
 - tarve tukea urheiluun liittyvän vapaaehtoistoiminnan tunnustamista ja arvostusta,
 - tarve kannustaa keskinäiseen oppimiseen ja parhaiden toimintatapojen vaihtoon.

TOTEAA SEURAAVAA:

1. Ottaen asianmukaisesti huomioon kunkin jäsenvaltion tilanteen erityispiirteet ja kaikki vapaaehtoistoiminnan muodot ilmaus ”vapaaehtoistoiminta” tarkoittaa kaikkea vapaaehtoista toimintaa, joka voi olla virallista, vapaamuotoista tai epävirallista ja jota toteutetaan henkilön omasta vapaasta tahdosta ja harkinnasta ja oman motivaation perusteella ilman ansaitsemistarkoitusta. Vapaaehtoistoiminta hyödyttää yksittäistä vapaaehtoista, yhteisöjä ja koko yhteiskuntaa. Se on lisäksi väline, jota henkilöt ja yhteisöt voivat käyttää inhimillisten, sosiaalisten, sukupolvien välisten ja ympäristöön liittyvien tarpeiden täyttämässä ja ongelmien ratkaisemisessa, ja sitä toteutetaan usein voittoa tavoittelemattoman järjestön tai yhteisöperustaisen aloitteen tukemiseksi ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ EUVL C 134/5, 7.6.2003.

⁽²⁾ EUVL L 17, 22.1.2010.

⁽³⁾ EUVL C 326, 3.12.2010.

⁽⁴⁾ KOM(2011) 12 lopullinen.

⁽⁵⁾ KOM(2011) 568 lopullinen.

⁽⁶⁾ EUVL C 162, 1.6.2011.

⁽⁷⁾ Asiak. 14061/1/11 REV 1.

⁽⁸⁾ Aktiivista kansalaisuutta edistävän vapaaehtoistyön Euroopan teemavuodesta (2011) 27.11.2009 tehty neuvoston päätös, s. 1.

2. Vapaaehtoistoiminta on selvästi erotettava ansiotyöstä, jota se ei missään tapauksessa saisi korvata (¹). Sen ei pitäisi ylläpitää sukupuolten välistä eriarvoisuutta palkallisessa tai palkattomassa työssä eikä se saa kannustaa lyhentämään työntekijöiden työaikaa tai poistamaan työntekijöitä työmarkkinoilta.
3. Vapaaehtoistoiminta ei voi korvata valtion kokonaisvastuuta taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuristen oikeuksien takaamiseksi ja turvaamiseksi.
4. Oikeusvaltioperiaatteen ja henkilön koskemattomuutta koskevan periaatteen täydellisen noudattamisen varmistamiseksi vapaaehtoistoimintaan on sovellettava olemassa olevaa lainsäädäntöä, ja siinä on täysin noudatettava yleismaailmallisia ja perustavaa laatua olevia oikeuksia ja vapauksia.

KATSOO SEURAAVAA:

1. Urheilu on suurin kansalaisyhteiskunnan liike EU:ssa. Vapaaehtoistoimintaan perustuvat voittoa tuottamattomat toimet ja rakenteet ovat perusedellytys urheilutarjonnalle useimmissa jäsenvaltioissa.
2. Urheiluun liittyvä vapaaehtoistoiminta on Euroopan yhteiskunnallisen toiminnan houkuttelevimpia ja suosituimpia muotoja ja osa urheilun muodostamaa yhteiskunnallista perintöä. "Urheilutapahtumien järjestäminen – myös ammattimaisten ja kaupallisten urheilualan toimijoiden järjestämien tapahtumien – ja arkisen liikuntatoiminnan toteuttaminen nojaa monissa jäsenvaltioissa vapaaehtoiisiin ja vapaaehtoistoimintaan."
3. Urheiluun liittyvä vapaaehtoistoiminta edistää kansalaisaktiivisuutta ja eritaustaisten kansalaisten integroitumista lisäämällä yhteisymmärrystä ja kunnioitusta universaalina kielinä toimivan urheilun avulla ja edistämällä Euroopan unionin perusarvojen ja periaatteiden toteuttamista, kuten solidaarisuus, kestävä kehitys, ihmisarvo, tasa-arvo ja toissijaisuusperiaate, ja edistävät siten eurooppalaista identiteettiä.
4. Osallistuminen urheiluun liittyvään vapaaehtoistoimintaan antaa kansalaisille uusia taitoja ja edistää siten muun muassa heidän työllistettävyyttään ja vahvistaa heidän "yhteiskuntaan kuulumisen tunnettaan ja voi edistää yhteiskunnallista muutosta."
5. Urheiluun liittyvä vapaaehtoistoiminta voi edistää kasvua ja vahvistaa sosiaalista pääomaa synnyttämällä luottamukseen ja yhteistyöhön perustuvia sosiaalisia verkostoja.

(¹) Nuorten vapaaehtoistoimintaa koskevien yhteisten tavoitteiden täytäntöönpanosta 16.5.2007 annettu neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselma (EUVL C 241, 20.9.2008, s. 1).

6. Urheiluun liittyvä vapaaehtoistoiminta edistää myönteistä sosiaalista asennoitumista, joka perustuu urheilussa kehittyville arvoille, kuten

— reilu peli,

— ryhmätyö,

— peräänantamattomuus,

— vastuullisuus,

— johtajuus,

— suvaitsevaisuus,

— toisten kunnioittaminen ja

— kyky voittaa esteet.

7. Urheilualalla ja urheiluun liittyvällä vapaaehtoistoinnalla on mitattavissa oleva ja huomattava taloudellinen ja sosiaalinen merkitys kansantalouksissa ja potentiaalia kiihdyttää kasvua ja työllisyyttä kaikkialla Euroopan unionissa.
8. Edistämällä urheiluun liittyvää vapaaehtoistoimintaa toteutetaan vapaaehtoistyön Euroopan teemavuoden 2011 tavoitteita ja pyritään jatkuvasti köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan Euroopan teemavuoden 2010 päämääriin ja aktiivisen ikääntymisen Euroopan teemavuoden 2012 tavoitteiden toteuttamiseen.
9. Urheiluun liittyvä vapaaehtoistoiminta voi toimia sysäyksenä fyysisen aktiivisuuden kehittämiseksi ja edistämiseksi kaikilla tasoilla ja parantaa siten kansalaisten hyvinvointia ja vähentää elintapasairauksia.
10. Urheiluun liittyvä vapaaehtoistoiminta on merkittävä kansalaisten liikkuvuuteen vaikuttava tekijä siten, että sen avulla hankitaan pätevyyksiä ja laajennetaan kokemusta urheiluun liittyvistä toiminnoista muissa jäsenvaltioissa sekä kehitetään eurooppalaista identiteettiä ja edistetään EU:n arvoja sen rajojen ulkopuolella.
11. Urheiluun liittyvällä vapaaehtoistoinnalla voidaan auttaa Eurooppa 2020 -strategian yleistavoitteiden saavuttamisessa lisäämällä liikkuvuutta ja toteuttamalla toimintoja, jotka edistävät työllistettävyyttä, parantavat kansanterveyttä sekä edistävät sosiaalista osallisuutta, koulutusta ja aktiivista ikääntymistä.

PYYTÄÄ TÄSSÄ YHTEYDESSÄ JÄSENVALTIOITA JA URHEILUALAN SIDOSRYHMIÄ TOIMIVALTANSA PUITTEISSA JA URHEILUJÄRJESTÖJEN AUTONOMIAN HUOMIOON OTTAEN

1. luomaan suotuisat olosuhteet urheiluun liittyvän vapaaehtoistoiminnan kehittämiseksi erityisesti seuraavalta pohjalta:
 - jäsenvaltioiden ja urheilujärjestöjen välinen hyvien toimintatapojen vaihto,
 - urheilujärjestöjen riippumattomuuden kunnioittaminen varmistuen samalla, että nämä järjestöt saavat riittävästi tukea jäsenvaltioiden tasolla,
 - sen varmistaminen, että urheilun parissa toimiville vapaaehtoisille tarjotaan tarvittava koulutus ja annetaan mahdollisuus nauttia turvallisesti vapaaehtoistoiminnan eduista.
2. luomaan osaltaan myönteistä kuvaa urheilun parissa toimivista vapaaehtoisista ja urheiluun liittyvästä vapaaehtoistoinnasta.
3. pitämään urheiluun liittyvää vapaaehtoistointia merkittävänä välineenä pätevyyksien ja taitojen lisäämisessä. Tämä edellyttää, että
 - toteutetaan asianmukaisia toimenpiteitä urheiluun liittyvässä vapaaehtoistoinnassa saaduissa epävirallisissa ja arkioppimiskokemuksissa karttuneiden pätevyyksien ja taitojen yksilöimiseksi ja tutkitaan mahdollisuuksia tunnistaa ja validoida ne paremmin kansallisten tutkintojärjestelmien puitteissa ja eurooppalaisten tutkintojen viitekehityksen yhteydessä,
 - pyritään kuulemaan toiminnan valmistelussa urheilulii-kettä ja vapaaehtoisjärjestöjä.
4. kannustamaan viranomaisten ja urheilujärjestöjen väliseen paikallisen, kansallisen ja Euroopan tason yhteistyöhön tar-koituksena perustaa verkostoja vapaaehtoistoinnassa eteen tulevien yhteisten ongelmien ratkaisemiseksi.
5. edistämään urheiluun liittyvää vapaaehtoistointia va-paamuotoisen ja arkioppimisen muotona tavoitteena uusien taitojen ja pätevyyksien hankkiminen sekä osana ”urheilijoille tarkoitettua kaksoisurajärjestelmää”.
6. tukemaan urheiluun liittyvää vapaaehtoistointia esimer-kiksi julkisuuskampanjoilla tietoisuuden lisäämiseksi ja edis-tämään myönteistä suhtautumista vapaaehtoiisiin.
7. valjastamaan urheilutapahtumien järjestämiseen osallistuvien vapaaehtoisten potentiaalia pitkän aikavälin toimintaan kai-killä urheilutoiminnan tasoilla.

8. tutkimaan sellaisen palkitsemisjärjestelmän perustamisesta mahdollisesti saatavaa lisäarvoa, jolla annettaisiin tunnustusta innovatiivisimmille vapaaehtoishankkeille urheilun alalla.

KANNUSTAA EU:N JÄSENVALTIOITA JA EUROOPAN KOMISSIOTA TOIMIVALTANSA PUITTEISSA JA TOISSIJAISUUSPERIAATETTA NOUDATTAEN SEKÄ INSTITUTIONAALISEN RAKENTEENSA HUOMIOON OTTAEN

1. pyrkimään siihen, että urheiluun liittyvän vapaaehtoistoin-nan tieltä poistettaisiin tarpeettomat esteet mukaan lukien turhat hallinnolliset rasitteet.
2. tutkimaan vapaaehtoistointaan perustuvan urheilutoimin-nan kehitystä Euroopan unionissa mukaan lukien sen talou-dellisia ja sosiaalisia vaikutuksia koskeva tutkimustyö.
3. vaihtamaan tietoja, kokemuksia ja parhaita käytäntöjä urhei-luun liittyvässä vapaaehtoistoinnassa.
4. edistämään urheiluun liittyvän vapaaehtoistoinnin kehittä-mistä urheilua, sosiaalisia asioita, koulutusta ja työllisyyttä kos-kevissa kansallisissa ja EU:n politiikoissa.
5. tutkimaan mahdollisuuksia edistää urheiluun liittyvällä va-paaehtoistoinnalla EU:n rahastoista tuettavia hankkeita ja kehittämään menetelmiä, joilla voidaan arvioida asianmukai-sesti urheiluun liittyvää vapaaehtoistointia.
6. sisällyttämään tarvittaessa urheiluun liittyvän vapaaehtoistoi-minnan osia urheilua koskevan EU:n työsuunnitelman puit-teissa perustettujen eri asiantuntijaryhmien toimintaan.
7. kannustamaan urheiluun liittyvän vapaaehtoistoinnin ke-hittämiseen julkisen ja yksityisen sektorin yhteisöjen ja kan-salaisyhteiskunnan järjestöjen välisellä paikallisella, kansalli-sella ja Euroopan tason monialaisella yhteistyöllä urheilu-, terveys-, kulttuuri-, koulutus-, nuoriso- ja sosiaalipolitiikan alalla.

PYYTÄÄ EUROOPAN KOMISSIOTA

1. kiinnittämään erityistä huomiota vapaaehtoistointaan ja voittoja tuottamattomien urheilujärjestöjen mahdollisuuksiin päästä mukaan seuraavan sukupolven EU:n ohjelmiin tämän vaikuttamatta monivuotisesta rahoituskehiksestä käytäviin neuvotteluihin.
2. määrittämään onnistumiseen vaikuttavia tekijöitä, parhaita käytäntöjä ja aloja, joilla tarvitaan tiiviimpää EU:n tason yh-teistyötä mukaan lukien urheiluun liittyvän vapaaehtoistoi-minnan kehittämistä haittaavat esteet.
3. EU:n uutta lainsäädäntöä ehdottaessaan arvioimaan sen mah-dollisia vaikutuksia urheiluun liittyvään vapaaehtoistoin-taan.

Neuvoston päätelmät kielitaidosta liikkuvuuden edistäjänä

(2011/C 372/07)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,

OTTAEN HUOMIOON

1. Barcelonassa 15. ja 16. maaliskuuta 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät, joissa kehoitettiin toteuttamaan lisätoimia, joilla parannetaan perustaitojen hallintaa erityisesti opettamalla vähintään kahta vierasta kieltä hyvin varhaisesta iästä lähtien ⁽¹⁾;
2. eurooppalaisesta kielitaitoindikaattorista 19. toukokuuta 2006 annetut neuvoston päätelmät ⁽²⁾, joissa vahvistettiin, että vieraiden kielten taito ja kansojen välisen keskinäisen ymmärryksen edistäminen ovat työvoiman liikkuvuuden edellytys ja myötävaikuttavat Euroopan unionin talouden kilpailukykyyn;
3. elinikäisen oppimisen avainaloista 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen ⁽³⁾, jossa viestintä vierailla kielillä sisällytetään niihin avaintaitoihin, joita tarvitaan henkilökohtaisen onnistumisen tunteeeseen, aktiiviseen kansalaisuuteen, sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja työllistyvyyteen tietoyhteiskunnassa;
4. Lissabonissa asetettujen koulutustavoitteiden saavuttamisen edistymisen seurantaan tarkoitettujen indikaattoreiden ja viitearvojen yhdenmukaisesta luettelosta 25. toukokuuta 2007 annetut neuvoston päätelmät ⁽⁴⁾, joissa komissiota pyydettiin tutkimaan edelleen kielitaitoa koskevien indikaattoreiden kehittämistä;
5. nuorten vapaaehtoisten liikkuvuudesta Euroopan unionissa 20. marraskuuta 2008 annetun neuvoston suosituksen ⁽⁵⁾, jossa suositettiin, että jäsenvaltiot lisäävät nuorten tietoisuutta monikulttuuristen taitojen ja kielten opiskelun merkityksestä nuorten rajatylittävää liikkuvuutta haittaavien esteiden vähentämiseksi;
6. Euroopan monikielisyysstrategiasta 21. marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöslauselman ⁽⁶⁾, jossa jäsenvaltioita kehoitettiin edistämään monikielisyyttä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden, kulttuurienvälisen vuoropuhelun ja Euroopan rakentamisen vahvistamiseksi, Euroopan talouden kilpailukykyyn sekä ihmisten liikkuvuuden ja työllistyvyyden parantamiseksi samoin kuin EU:n kielten tuntemuksen lisäämiseksi maailmalla;
7. eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (ET 2020) ⁽⁷⁾ 12. toukokuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät, joissa määriteltiin vuosille 2009–2011 muun muassa seuraavat painopistealat: pyritään siihen, että kansalaiset pystyvät viestimään äidinkieltänsä lisäksi kahdella kielellä, tarvittaessa edistetään kieltenopetusta ammatillisessa ja aikuiskoulutuksessa sekä järjestetään maahanmuuttajille mahdollisuus oppia isäntämaan kieltä;
8. Koulutus 2010 -työohjelman täytäntöönpanon edistymistä koskevan neuvoston ja komission yhteisen vuoden 2010 raportin ⁽⁸⁾, jossa todettiin, että ammatti- ja aikuisopiskelussa on painotettava avaintaitoja ja että näillä aloilla olisi kiinnitettävä enemmän huomiota viestintään vierailla kielillä;
9. Eurooppa-neuvoston 17. kesäkuuta 2010 hyväksymän Eurooppa 2020 -strategian ⁽⁹⁾ ja sen kaksi lippulaiva-aloitetta ”Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma” ⁽¹⁰⁾, jonka mukaan kielitaidon avulla voidaan edistää dynaamisempia työmarkkinoita, ja ”Nuoret liikkeellä” ⁽¹¹⁾, jossa korostetaan, että kielitaidon parantaminen on välttämätöntä, jotta liikkuvuus olisi mahdollista ja antoisaa;
10. nuorten oppimiseen liittyvän liikkuvuuden edistämisestä 28. kesäkuuta 2011 annetun neuvoston suosituksen ⁽¹²⁾, jossa todetaan, että kielten oppiminen ja monikulttuuristen taitojen hankkiminen on tärkeää jo koulutuksen varhaisesta vaiheesta alkaen, ja tätä varten kannustetaan kehittämään sekä yleisen että ammatillisen koulutuksen puitteissa laadukkaita liikkuvuuden kielellisiä ja kulttuurisia valmiuksia.

PALAUTTAEN MIELEEN, ETTÄ

Barcelonassa vuonna 2002 kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi kielitaidon tietoon perustuvan kilpailukykyisen talouden olennaiseksi osaksi; vieraiden kielten taito on kaikkien EU:n kansalaisten elämässä hyödyllinen taito, joka antaa heille mahdollisuuden nauttia unionin kattavan vapaan liikkuvuuden taloudellisista ja sosiaalisista eduista;

mahdollisimman laajojen liikkuvuusmahdollisuuksien tarjoaminen kaikille, myös heikommassa asemassa oleville ryhmille, ja jäljellä olevien liikkuvuuden esteiden poistaminen kuuluvat EU:n koulutuspolitiikan keskeisiin strategisiin tavoitteisiin;

⁽¹⁾ SN 100/02, 44 kohdan toinen luetelmakohta, s. 19.

⁽²⁾ EUVL C 172, 25.7.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽⁴⁾ EUVL C 311, 21.12.2007, s. 13.

⁽⁵⁾ EUVL C 319, 13.12.2008, s. 8.

⁽⁶⁾ EUVL C 320, 16.12.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽⁸⁾ EUVL C 117, 6.5.2010, s. 1.

⁽⁹⁾ EUCO 13/10.

⁽¹⁰⁾ Asiak. 17066/1/10 REV 1.

⁽¹¹⁾ Asiak. 13729/1/10 REV 1.

⁽¹²⁾ EUVL C 199, 7.7.2011, s. 1.

työntekijöiden vapaa liikkuvuus EU:n sisämarkkinoilla voi auttaa lisäämään työvoiman taitojen ja työmarkkinoiden tarpeiden vastaavuutta, mutta vieraiden kielten vähäinen taito haittaa edelleen tuntuvasti oppimiseen liittyvää liikkuvuutta ja ammatillista liikkuvuutta.

VAHVISTAEN, ETTÄ

vastuu koulutusjärjestelmien rakenteesta ja sisällöstä kuuluu edelleen yksittäisille jäsenvaltioille, mutta Euroopan tason yhteistyöllä on tarpeellinen tehtävä, kun määritetään, millaista kielitaitoa on kehitettävä sekä mitkä ovat tehokkaimmat menetelmät ja suotuisimmat olosuhteet siihen;

JA OTTAEN HUOMIOON

kielitaidon merkityksestä Euroopassa ammatillisen ja sosiaalisen menestymisen kannalta Varsovassa syyskuussa 2011 pidetyn puheenjohtajavaltion konferenssin sekä oppivelvollisuuskoulutuksesta vastaavien EU:n ministerien konferenssin Gdanskissa lokakuussa 2011.

PANEE MERKILLE

- jäsenvaltioiden komission tuella avoimen koordinoitumisen menetelmän puitteissa toteuttamat toimet, joilla pyritään vahvistamaan kieltenopetuksen mahdollisuuksia parantaa nuorten työllistävyyttä työmarkkinoilla, joilla vieraiden kielten tunteuksesta voi olla selvää etua;
- monikielisyttä edistävän yritysfoorumin toiminnan; komissio perusti tämän foorumin edistämään kielitaidon tehokkaampaa hyödyntämistä pyrittäessä parantamaan EU:n yritysten, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten, kilpailukykyä;
- monikielisyttä käsittelevän kansalaisyhteiskunnan foorumin tulokset, joiden mukaan on taattava kaikille kielten opiskelumahdollisuudet koko elinajan, jotta parannetaan heikomista lähtökohdista tulevien kansalaisten sosiaalista osallisuutta ja edistetään kielellistä monimuotoisuutta ja kulttuurien välistä vuoropuhelua;

PANEE TYYTYVÄISENÄ MERKILLE

- Euroopan monikielisyysstrategiasta 21. marraskuuta 2008 tehtyä neuvoston päätöslauselmaa koskevan komission täytäntönnäpönnön kertomuksen, jossa esitetään yksityiskohtaisesti toteutettut aloitteet ja eteneminen kieltenoppimisen ja kielellisen monimuotoisuuden edistämiseksi;
- yhteisön toimia monikielisuuden alalla koskevasta luettelosta vuonna 2011 tehdyn päivityksen, jossa kartoitetaan komission eri yksiköiden tällä alalla viimeisten kolmen vuoden aikana toteuttamat toimet ja jossa korostetaan voimakkaasti,

että monikielisyttä edistävä politiikka parantaa EU:n kansalaisten työllistävyyttä ja EU:n yritysten kilpailukykyä;

- kieltenoppimista esikouluiässä koskevan toimintapolitiittisen käsikirjan "Language learning at pre-primary school level - making it efficient and sustainable" julkaisemisen. Se lisää osaltaan tietoisuutta hyvin varhaisessa iässä tapahtuvan kieltenoppimisen merkityksestä;
- viestintätaitoja työmarkkinoilla käsittelevän raportin "Providing communication skills for the labour market" julkaisemisen kielitaitoa työelämässä käsittelevän teemaryhmän työskentelyn tuloksena ET 2020 -puitteissa.

ON YHTÄ MIELTÄ SIITÄ, ETTÄ

1. oppimiseen liittyvä liikkuvuus, jolla tarkoitetaan oleskelua ulkomailla tarkoituksena hankkia uusia tietoja, taitoja ja pätevyyttä, on yksi tärkeistä keinoista, joilla kansalaiset voivat parantaa työllistävyyttään, lisätä muiden kulttuurien tunteustaan, kehittää luovuuttaan ja kehittyä yksilöinä sekä osallistua aktiivisesti yhteiskuntaan;
2. hyvä vieraiden kielten taito on nykymaailmassa ja nykyaikaisilla työmarkkinoilla menestymisen kannalta välttämätön avaintaito; monikielisyys on paitsi osa eurooppalaista kulttuuriperintöä myös tilaisuus kehittää sellaista yhteiskuntaa, joka on avoin, kulttuurista monimuotoisuutta kunnioittava ja valmis yhteistyöhön;
3. kieltenoppimista niin virallisen koulutuksen kuin epävirallisen oppimisen puitteissa tukevien eurooppalaisten välineiden ja ohjelmien säilyttämisellä ja kehittämisellä – käytettävissä olevien resurssien puitteissa – on tarpeellinen tehtävä oppimiseen liittyvän liikkuvuuden ja ammatillisen liikkuvuuden lisäämisessä;
4. yleiset kieltenopetusohjelmat auttavat kehittämään olennaisia viestintätaitoja jokapäiväiseen käyttöön, mutta sellaiset menetelmät kuin sisällön ja kielen yhdenmukainen opetus (CLIL) niin yleissivistävän kuin ammatillisen koulutuksen alalla voivat olla työntekijöiden liikkuvuuden ja työllistävyyden lisäämisen kannalta erityisen tehokkaita;
5. sisällön ja kielen yhdenmukaisen opetuksen (CLIL) edistämiseksi olisi – erityisesti ammatillisen alan – opettajia ja kouluttajia, kannustettava hankkimaan korkeatasoinen kielitaito ja heillä tulisi olla käytettävissään korkealaatuiset opetusresurssit;
6. elinikäisen oppimisen puitteissa koulutuksen kaikilla tasoilla olisi mahdollisuuksien ja tarpeen mukaan tarjottava laajempi kielivalikoima, joka sisältää myös harvinaisempia kieliä ja naapurimaiden kieliä, ja asiaankuuluvien kielijärjestelmien olisi asetettava saataville enemmän tätä koskevaa tietoa ja opastusta niistä;

7. sosioekonomisesti heikommassa asemassa olevien ihmisten, erityisesti lasten sekä maahanmuuttaja- tai romanitustaisten henkilöiden tai erityisiä koulutustarpeita omaavien henkilöiden kielitaidon kehittäminen voi osaltaan auttaa parantamaan sosiaalista osallisuutta ja tulevaa ammatillista kehittymistä;
8. kielten, esimerkiksi jonkin erityisen, työtehtävään liittyvän kielen, opetuksen ja oppimisen korkealaatuisuus on olennaista korkea-asteen oppilaitosten kansainvälistymisen ja valmistuneiden paremman työllistävyyden kannalta;
9. kieltenopiskelun tarjoaminen koko elinajan, myös ikääntyville, on tärkeää myös väestörakenteen nykyisen kehityksen vuoksi ja sen varmistamiseksi, että tarjotaan yhtäläiset mahdollisuudet EU:n seniorikansalaisille, joiden osuus on kasvussa.
7. edistämään toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on auttaa sekä maahanmuuttaja- tai romanitustaista lapsia että aikuisia oppimaan isäntämaan virallista kieltä (tai virallisia kieliä) ja opetuskieltä, jos se on eri kieli; harkitsemaan lisäksi mahdollisuuksien luomista siihen, että tällaisen taustan omaavat lapset voisivat pitää yllä ja kehittää äidinkielen taitojaan;
8. selvittämään tapoja tunnustaa ja validoida maahanmuuttajataustaisten lasten ja nuorten oman äidinkielen taito;
9. kannustamaan kouluja, ammatillisia oppilaitoksia ja korkea-asteen oppilaitoksia käyttämään yhdenmukaista lähestymistapaa kieltenopetuksessa ja -opiskelussa;
10. edistämään koulumaailman ja työelämän välistä vuoropuhelua ottamalla paremmin huomioon työmarkkinoiden kielitarpeet, tarjoamalla oppilaille ja opiskelijoille säännöllistä ohjausta opintouran kaikissa vaiheissa ja tukemalla kielten opiskelua työpaikoilla;

KEHOTAA JÄSENVALTIOITA

1. tehostamaan toimia Barcelonan tavoitteen saavuttamiseksi esimerkiksi parantamalla kieltenopetuksen tarjontaa ja laatua ja painoarvoa yleissivistävässä koulutuksessa, ammatillisessa koulutuksessa ja korkea-asteen koulutuksessa sekä elinikäisessä oppimisen puitteissa;
2. tiedostamaan kieltenopetuksen ja -oppimisen tulosarvioinnin merkityksen laadunvarmistusprosessin tärkeänä osana;
3. parantamaan kieltenopettajien peruskoulutusta ja jatkokoulutusta sekä muiden aineiden opettajien kielikoulutusta ja lisäämään ja helpottamaan opettajien liikkuvuutta sekä poistamaan hallinnolliset esteet mahdollisimman pitkälti;
4. edistämään innovatiivisia tapoja toteuttaa eurooppalaista yhteistyötä, kokeiluja ja uusia toimintamalleja kieltenopetuksessa ja -oppimisessa, kuten sisällön ja kielen yhdenmukaista opetus (mukaan lukien kaksikielisissä kouluissa), mahdollisuudet kielikylpyyn liittyvään liikkuvuuteen ja tarvittaessa tieto- ja viestintätekniikoiden laajempi käyttö myös luovassa kieltenoppimisympäristössä;
5. laajentamaan mahdollisuuksien ja tarpeen mukaan koulutuksessa tarjottavaa kielivalikoimaa, edistäen harvinaisempien kielten ja (erityisesti raja-alueilla) naapurimaiden kielten opetusta kulttuurivaihdon sekä sosiaalisen ja taloudellisen vaihdon helpottamiseksi;
6. harkitsemaan kulttuuriulottuvuuden sisällyttämistä tarvittaessa kielten opetussuunnitelmiin tulevan oppimiseen liittyvän liikkuvuuden ja ammatillisen liikkuvuuden tärkeänä osana;
11. tutkimaan mahdollisuuksia luoda julkisen ja yksityisen sektorin välisiä kumppanuuksia työmarkkinoille sopivan kielitaidon varmistamiseksi, erityisesti tavoitteena valmistautuminen liikkuvuuteen ja työharjoitteluun ulkomailla;
12. kannustamaan kielenoppimista koskevien aloitteiden ja kieltenoppimiselle otollisten ympäristöjen edistämiseen.

PYYTÄÄ KOMISSIOTA

1. tukemaan jäsenvaltioiden pyrkimyksiä kieltenopetuksen ja -oppimisen alalla hyödyntäen täysimääräisesti koulutuksen alan EU:n ohjelmia ja eurooppalaisia välineitä;
2. laajentamaan ET 2020 -puitteiden ensimmäisellä työskentelyjaksolla varhaisen kieltenoppimisen teemaryhmässä aloitettua työtä kielipolitiikan alalla niin, että siihen sisällytetään muita koulutustasojen (alemmat perusasteen koulutus, ylemmän perusasteen koulutus jne.) kiinnittäen myös samalla erityistä huomiota ammatilliseen koulutukseen ja aikuiskoulutukseen;
3. harkitsemaan mahdollisia kielitaidon vertailuarvoja koskevan ehdotuksen esittämistä vuonna 2012 julkaistavan eurooppalaisen kielitaitotutkimuksen tulosten pohjalta ja käytettävissä olevien resurssien puitteissa toimien tavoitteena edistää kieltenopetuksen jatkuvaa parantamista;
4. käynnistämään ja levittämään kieltenoppimisen menetelmiä ja välineitä koskevia Euroopan laajuisia tutkimuksia pitäen mielessä laadulliset näkökohdat ja välttämällä uusia hallinnollisia rasitteita ja kustannuksia ja saattamalla tulokset alan ammatilaisten ja kansallisten päätöksentekijöiden saataville;

5. tukemaan ja helpottamaan tietojenvaihtoa saatavilla olevista kieltenoppimisen resursseista ja kannustamaan jäsenvaltioita hyödyntämään EU:n kielipolitiikan puitteissa kehitettyjä suuntaviivoja ja välineitä käytännössä;

6. jatkamaan monikielisyyttä edistävän yritysfoorumien ja tämän kaltaisten sidosryhmien aloitteiden tukemista.

JA KEHOTTAJAA JÄSENVALTIOITA JA KOMISSIOTA

1. tukemaan kieltenoppimiseen liittyvää liikkuvuutta, jotta opiskelijoita autettaisiin voittamaan alkuvaiheen kieliongelmat ja heitä motivoitaisiin hankkimaan vähintään kahden vieraan kielen taito;

2. vaihtamaan tietoja kokemuksista ja parhaista käytännöistä, joilla parannetaan kieltenopetuksen tehokkuutta siinä mielessä, että nuoret saisivat asianmukaisen kielitaitoyhdistelmän ja kykenisivät jatkamaan uusien taitojen hankkimista tulevien tarpeiden ja kiinnostuksen mukaan, puhumalla kielitaidon puolesta opettajille ja kouluttajille tarkoitettujen olemassa olevien ja tulevien foorumien ja verkkojen kautta;

3. korostamaan, että erityisesti ammatillisen ja korkea-asteen koulutuksen piirissä tarvitaan ammatillisissa tarkoituksissa käytettävää kielellistä erityissisältöä keinona lisätä liikkuvuutta ja työllistävyyttä;

4. käytettävissä olevien resurssien puitteissa toimien ja hallinnolliset rasitteet minimoiden kehittämään edelleen välineitä edistymisen seuraamiseksi kieltenoppimisen alalla keräämällä sekä määrää että laatua koskevia tietoja tehokkaimpien käytäntöjen ja parannusta vaativien alojen havaitsemiseksi;

5. tutkimaan tapoja – nykyiset hyvät käytännöt huomioon ottaen – parantaa epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen kautta hankitun kielitaidon tunnustamista ja validointia;

6. harkitsemaan Euroopan neuvoston laatiman yhteisen eurooppalaisen kieliä koskevan viitekehyksen (CEFR) käyttämistä pyrittäessä

— tiivistämään CEFR:n sekä kansallisten tutkintojen viitekehysten ja eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen välisiä yhteyksiä;

— laajentamaan mahdollisuuksia oppilaiden ja opiskelijoiden hankkiman kielitaidon sertifiointiin oppivelvollisuuskoulutuksen päättymiseen mennessä ja korkea-asteen koulutuksen yhteydessä;

7. huolehtimaan ammatillisen koulutuksen kielitaitoa sisältävien opintosuoritusten ja CEFR:n välisestä yhteydestä hyödyntäen samalla hyvin kaikkien eurooppalaisten alan instituutioiden ja sidosryhmien, erityisesti Euroopan neuvoston ja sen uusien kielten eurooppalaisen keskuksen, resursseja ja kokemusta;

8. jatkamaan tuen antamista EU:n koulutus- ja nuoriso-ohjelmien kautta oppilaitosten väliselle yhteistyölle sekä oppilais- ja opiskelijavaihto-ohjelmille mukaan lukien ammatillisessa koulutuksessa olevat, jotta oppilaita ja opiskelijoita autetaan parantamaan kielitaitoaan;

9. tukemaan tarvittaessa sekä kansallisella tasolla että eurooppalaisen yhteistyön kautta harvinaisempien kielten opetus- ja oppimateriaalin kehittämistä;

10. vaikuttamatta tuleviin neuvotteluihin harkitsemaan kieltenoppimisen muodostamista painopistealaksi seuraavan sukupolven EU:n koulutusalan ohjelmissa.

Neuvoston päätelmät oppimiseen liittyvää liikkuvuutta koskevasta vertailuarvosta

(2011/C 372/08)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,

OTTAEN HUOMIOON

- liikkuvuutta koskevasta toimintasuunnitelmasta 14. joulukuuta 2000 annetun neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselman ⁽¹⁾,
- opiskelijoiden, koulutuksessa olevien, vapaaehtoisten, opettajien ja kouluttajien liikkuvuudesta Euroopan yhteisössä 10. heinäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen ⁽²⁾,
- koulutukseen liittyvästä valtioiden rajat ylittävästä liikkuvuudesta yhteisössä – Liikkuvuutta koskeva eurooppalainen laatuperuskirja – 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen ⁽³⁾,
- Lissabonissa asetettujen koulutusalan tavoitteiden edistymisen seurantaan tarkoitettujen indikaattoreiden ja viitearvojen yhdenmukaisesta luettelosta 25. toukokuuta 2007 annetut neuvoston päätelmät ⁽⁴⁾,
- nuorten vapaaehtoisten liikkuvuudesta Euroopan unionissa 20. marraskuuta 2008 annetun neuvoston suosituksen ⁽⁵⁾,
- nuorten liikkuvuudesta 21. marraskuuta 2008 annetut neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmät ⁽⁶⁾,
- eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (ET 2020) 12. toukokuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät ⁽⁷⁾,
- nuorisotalon eurooppalaisen yhteistyön uudistetuista puitteista (2010–2018) 27. marraskuuta 2009 annetun neuvoston päätöslauselman ⁽⁸⁾,
- Eurooppa 2020:stä 16. maaliskuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EYVL C 371, 23.12.2000, s. 4.
⁽²⁾ EYVL L 215, 9.8.2001, s. 30.
⁽³⁾ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 5.
⁽⁴⁾ EUVL C 311, 21.12.2007, s. 13.
⁽⁵⁾ EUVL C 319, 13.12.2008, s. 8.
⁽⁶⁾ EUVL C 320, 16.12.2008, s. 6.
⁽⁷⁾ EUVL C 119, 28.5.2009, s. 2.
⁽⁸⁾ EUVL C 311, 19.12.2009, s. 1.
⁽⁹⁾ Asiak. 7586/10.

- ammatillista koulutusta koskevan tehostetun eurooppalaisen yhteistyön painopisteistä vuosiksi 2011–2020 18. marraskuuta 2010 annetut neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmät ⁽¹⁰⁾,
- Nuoret liikkeellä -aloitteesta – nuorten haasteita koskeva yhdenmukainen lähestymistapa – 19. marraskuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät ⁽¹¹⁾,
- koulutuksen asemasta Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanossa 14. helmikuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät ⁽¹²⁾,
- Nuoret liikkeellä – nuorten oppimiseen liittyvän liikkuvuuden edistämisestä 28. kesäkuuta 2011 annetun neuvoston suosituksen ⁽¹³⁾,
- nuorisosaatamisen ja liikkuvuuden itäisestä ulottuvuudesta 28. marraskuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät,
- Elinikäisen oppimisen ohjelman väliarvioinnista Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle ja alueiden komitealle 7. heinäkuuta 2011 annetun komission kertomuksen ⁽¹⁴⁾.

JA OTTAEN HUOMIOON

oppimiseen liittyvästä liikkuvuudesta Sopotissa 17.–19. lokakuuta 2011 pidetyn puheenjohtajavaltion konferenssin tulokset;

PALAUTTAEN MIELIIN, ETTÄ

oppimiseen liittyvää liikkuvuutta pidetään yleisesti eräänä nuorten työllistävyyttä edistävänä osatekijänä, koska se kartuttaa keskeisiä taitoja ja kykyjä, erityisesti kielitaitoa ja kulttuurienvälistä ymmärtämystä mutta myös sosiaalisia ja kansalaistaitoja, yrittäjyyttä, ongelmienratkaisutaitoa ja luovuutta yleensä. Sen lisäksi, että oppimiseen liittyvä liikkuvuus antaa arvokasta kokemusta asianomaisille henkilöille, se voi auttaa parantamaan yleisesti koulutuksen laatua erityisesti oppilaitosten tiiviimmän yhteistyön kautta. Oppimiseen liittyvä liikkuvuus auttaa lisäksi vahvistamaan eurooppalaisen identiteetin ja kansalaisuuden tunnetta.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 324, 1.12.2010, s. 5.
⁽¹¹⁾ EUVL C 326, 3.12.2010, s. 9.
⁽¹²⁾ EUVL C 70, 4.3.2011, s. 1.
⁽¹³⁾ EUVL C 199, 7.7.2011, s. 1.
⁽¹⁴⁾ Asiak. 12668/11.

Näistä syistä mahdollisimman laajojen liikkumismahdollisuuksien tarjoaminen kaikille, mukaan lukien muita heikommassa asemassa olevat ryhmät, ja jäljellä olevien liikkuvuuden esteiden vähentäminen ovat koulutuksen alalla EU:n politiikan tärkeimpiä strategisia tavoitteita.

PANEE MERKILLE

- neuvoston vuoden 2006 liikkuvuutta koskevan eurooppalaisen laatuperuskirjan mukaisesti komissiolle esittämän pyynnön parantaa tai kehittää tiiviissä yhteistyössä asianomaisten viranomaisten kanssa sukupuolen mukaan eriteltyjä tilastotietoja koulutukseen liittyvästä liikkuvuudesta ⁽¹⁵⁾,
- korkean tason asiantuntijafoorumin kesäkuussa 2008 liikkuvuudesta antaman raportin ja siihen sisältyvän ehdotuksen, että oppimiseen liittyvän liikkuvuuden tulisi olla mahdollisuus, joka on tarjolla kaikille nuorille Euroopassa,
- Bolognan prosessin mukaisesti Leuvenissä/Louvain-la-Neuvessä huhtikuussa 2009 vahvistetun tavoitteen oppimiseen liittyvästä liikkuvuudesta korkea-asteen koulutuksessa,
- heinäkuussa 2009 annetun komission vihreän kirjan nuorten oppimiseen liittyvän liikkuvuuden edistämisestä ⁽¹⁶⁾,
- joulukuussa 2010 annetun Bruggen julkilausuman ja ammatillista koulutusta koskevan tehostetun eurooppalaisen yhteistyön painopisteistä vuosiksi 2011–2020 18. marraskuuta 2010 annetut neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmät ⁽¹⁷⁾, joiden mukaan eurooppalaisten ammatillisten koulutusjärjestelmien olisi tarjottava vuoteen 2020 mennessä huomattavasti enemmän tilaisuuksia kansainväliseen liikkuvuuteen,
- koulutusta koskevien vertailuarvojen kehittämisestä työllistyvyyttä varten ja oppimiseen liittyvästä liikkuvuudesta 24. toukokuuta 2011 esitetyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ⁽¹⁸⁾,
- kielitaidosta liikkuvuuden edistäjänä 28. ja 29. marraskuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät.

TOTEAA SEURAAVAA:

- Oppimiseen liittyvä liikkuvuus edistää nuorten sekä henkilökohtaista että ammatillista kehitystä ja parantaa työllistyvyyttä ja kilpailukykyä, mikä on osoitettu paitsi koulutus- ja nuorisoalan EU:n ohjelmissa myös useissa oppimiseen liittyvää liikkuvuutta koskevissa kansainvälisissä laatututkimuksissa.

- Oppimiseen liittyvää liikkuvuutta koskeva EU:n vertailuarvo ⁽¹⁹⁾ siihen liittyvin asiaankuuluvin indikaattorein ⁽²⁰⁾ voisi auttaa kannustamaan ja seuraamaan jäsenvaltioiden edistymistä jo sovitun ⁽²¹⁾ liikkuvuuden lisäämistavoitteen saavuttamisessa sekä määrittämään esimerkkejä hyvistä käytännöistä ja tukemaan vertaisoppimista koskevien aloitteiden kehittämistä.

- Käytettävissä olevien resurssien puitteissa olisi kerättävä tietoja, joiden pohjalta voitaisiin mitata edistymistä oppimiseen liittyvää liikkuvuutta koskevaan EU:n vertailuarvoon nähden.
- Erilaisten opetusympäristöjen huomioon ottamiseksi vertailuarvossa olisi erotettava kaksi pääalaa: korkea-asteen koulutus ja ammatillinen peruskoulutus.
- Vertailuarvoon on myös tärkeää liittää indikaattori, joka kattaa kaikki oppimiseen liittyvät nuorten liikkuvuuden muodot sekä virallisissa että epävirallisissa puitteissa tapahtuvan liikkuvuuden osalta.

KEHOTTAJAA JÄSENVALTIOITA,

ottaen kuitenkin huomioon jäsenvaltioiden erilaiset tilanteet,

- 1) nuorten oppimiseen liittyvän liikkuvuuden edistämisestä 28. kesäkuuta 2011 annetun neuvoston suosituksen eri kohtien mukaisesti hyväksymään sekä kansallisella että Euroopan tasolla toimenpiteitä, joilla pyritään lisäämään oppimiseen liittyvää liikkuvuutta ja saavuttamaan liitteessä esitetty EU:n vertailuarvo;
- 2) parantamaan – käytettävissä olevien lähteiden ja välineiden avulla ja mahdollisimman vähin hallinnollisin rasittein ja kustannuksin – tietojen keruuta oppimiseen liittyvästä liikkuvuudesta korkea-asteen koulutuksen kaikkien koulutustasojen, ammatillisen peruskoulutuksen ja nuorten yleisen oppimiseen liittyvän liikkuvuuden puitteissa, jotta saavutettua edistystä voidaan mitata liitteessä esitettyyn EU:n vertailuarvoon ja indikaattoriin nähden;
- 3) edistämään oppimiseen liittyvän liikkuvuuden ja elinikäisen oppimisen tukemiseksi laadittujen EU:n ohjelmien ja välineiden – kuten Europass, Youthpass, eurooppalainen tutkintojen viitekehys (EQF), eurooppalainen opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmä (ECTS) sekä ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalainen siirtojärjestelmä (ECVET) – täytäntöönpanoa ja käyttöä.

⁽¹⁹⁾ Kuten vuonna 2009 hyväksytyissä eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisissa puitteissa todetaan, kyseessä on keskimääräisen eurooppalaisen suoritustason viitearvo, jota ei pitäisi nähdä konkreettisena tavoitteena, joka yksittäisten maiden olisi saavutettava, vaan pikemminkin yhteisenä tavoitteena, jonka saavuttamiseen jäsenvaltioita kehoitetaan osallistumaan (EUVL C 119, 28.5.2009, s. 7).

⁽²⁰⁾ Laaditaan Euroopan tilastojärjestelmän puitteissa.

⁽²¹⁾ Ks. nuorten liikkuvuudesta marraskuussa 2008 annetut neuvoston päätelmät (Ks. alaviite 6).

⁽¹⁵⁾ Katso alaviite 3.

⁽¹⁶⁾ Ks. alaviite 10.

⁽¹⁷⁾ EUVL C 324, 1.12.2010, s. 5.

⁽¹⁸⁾ Asiak. 10697/11 – SEK(2011) 670 lopullinen.

PYYTÄÄ KOMISSIOTA

- 1) työskentelemään jäsenvaltioiden kanssa ja tukemaan niitä erityisesti Eurostatin avulla asiaankuuluvien indikaattorien ja tilastojen saatavuuden parantamiseksi vuoteen 2020 ulottuvalla kaudella. Samalla olisi hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla saatavilla olevia tilastotietoja ja kotitaloustutkimuksia hallinnollisten rasitteiden ja kustannusten vähentämiseksi;
- 2) tarkastelemaan, erityisesti säännöllisin tilannekatsauksin, missä määrin "ET 2020" -puitteissa asetettuihin liikkuvuustavoitteisiin on päästy;
- 3) raportoimaan neuvostolle vuoden 2015 loppuun mennessä liitteessä esitetyn oppimiseen liittyvää liikkuvuutta koskevan EU:n vertailuarvon uudelleentarkastelua ja tarvittaessa tarkistamista varten.

JA KEHOTAA JÄSENVALTIOITA KOMISSION TUELLA

- 1) seuraamaan edistymistä ja tehokkuutta rajat ylittävään oppimiseen liittyvän liikkuvuuden alalla sekä kansallisella että Euroopan tasolla, mukaan lukien keräämällä laadullisia tietoja hyviä käytäntöjä koskevista esimerkeistä näyttöön perustuvan toimintapolitiikan perustaksi;
- 2) mitä tulee oppimiseen liittyvään liikkuvuuteen korkea-asteen koulutuksessa, parantamaan – käytettävissä olevien resursien puitteissa ja pyrkien tiiviiseen synergiaan Bolognan prosessin kanssa – tietojen keruuta hallinnollisista ja muista

lähteistä opiskelijoiden liikkuvuudesta kaikilla koulutustasoilla (opintosuoritusten ja tutkintojen liikkuvuus mukaan lukien), erityisesti valmistumisajankohtana, edistymisen mittaamiseksi liitteessä (I osan 1. kohta) esitettyyn liikkuvuuden vertailuarvoon nähden;

- 3) mitä tulee oppimiseen liittyvään liikkuvuuteen ammatillisessa peruskoulutuksessa, hyödyntämään parhaalla mahdollisella tavalla saatavilla olevia kotitaloustutkimuksia sellaisten oppimiseen liittyvää liikkuvuutta koskevien tietojen keräämiseksi, joita tarvitaan liitteessä (I osan 2. kohta) esitetyn vertailuarvon tueksi;
- 4) mitä tulee nuorten yleiseen oppimiseen liittyvään liikkuvuuteen, hyödyntämään parhaalla mahdollisella tavalla saatavilla olevia kotitaloustutkimuksia sellaisten tietojen keräämiseksi, joiden pohjalta voidaan kehittää kaikkea viralliseen ja epäviralliseen oppimiseen liittyvää liikkuvuutta koskeva indikaattori, joka kattaa myös epäviralliseen oppimiseen liittyvän liikkuvuuden eri muodot; indikaattori on tarpeen nuorisoalan EU:n indikaattorien kokoelman täydentämiseksi⁽²²⁾ ja jotta oppimiseen liittyvää liikkuvuutta koskevaan vertailuarvoon voitaisiin mahdollisesti myöhemmin sisällyttää nuorten yleinen liikkuvuus (liitteen II osa);
- 5) selvittämään, voitaisiinko saatavilla olevia kaikkien koulutustasojen opettajia koskevia tutkimuksia käyttää hyväksi opettajien liikkuvuutta koskevien indikaattorien kehittämisessä, jotta oppimiseen liittyvään liikkuvuutta koskevaan vertailuarvoon voitaisiin mahdollisesti myöhemmin sisällyttää opettajien liikkuvuus⁽²³⁾.

⁽²²⁾ Asiak. 8320/11 – SEK(2011) 401 lopullinen.

⁽²³⁾ Vuonna 2009 hyväksyttyjen eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisten puitteiden mukaisesti (Ks. alaviite 7).

LIITE

KESKIMÄÄRÄISEN EUROOPPALAISEN SUORITUSTASON VIITEARVO

("EU:n vertailuarvo")

OPPIMISEEN LIITTYVÄN LIKKUVUUDEN ALALLA

Edistyksen seuraamiseksi ja haasteiden tunnistamiseksi sekä osana näyttöön perustuvaa toimintapolitiikkaa jäsenvaltiot olivat vuonna 2009 yhtä mieltä siitä, että keskimääräisen eurooppalaisen suoritustason viitearvoilla ("EU:n vertailuarvot") olisi tuettava jäsenvaltioiden eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista 12. toukokuuta 2009 hyväksymissä neuvoston päätelmissä esitettyjä tavoitteita ⁽¹⁾. Tällöin päästiin yhteisymmärrykseen viidestä EU:n vertailuarvosta ja siitä, että komissiota pyydetään esittämään ehdotuksia uusista vertailuarvoista, joista yksi koskisi oppimiseen liittyvää liikkuvuutta.

Jäsenvaltiot, jotka ovat tarkastelleet 24. toukokuuta 2011 annetussa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa ⁽²⁾ esitettyjä ehdotuksia, ovat myös tässä vaiheessa yhtä mieltä seuraavasta oppimiseen liittyvän liikkuvuuden vertailuarvosta, jossa erotetaan kaksi pääalaa: korkea-asteen koulutus ja ammatillinen peruskoulutus.

Oppimiseen liittyvää liikkuvuutta jäljempänä esitetyillä kahdella alalla koskeva EU:n vertailuarvo täydentää jo toukokuussa 2009 hyväksyttyjä vertailuarvoja. Vertailuarvojen olisi perustuttava yksinomaan vertailukelpoisin tietoihin ja niissä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden erilaiset tilanteet. Niitä ei pitäisi nähdä konkreettisina tavoitteina, jotka yksittäisten maiden olisi saavutettava vuoteen 2020 mennessä. Jäsenvaltioita pyydetään pikemminkin pohtimaan, miten ja missä määrin ne voivat kansallisin toimin vaikuttaa jäljempänä esitetyjä aloja koskevan EU:n vertailuarvon yhteiseen aikaansaamiseen kansallisten painopisteiden pohjalta ja vaihtuvat taloudelliset olosuhteet huomioon ottaen.

Tämän lisäksi olisi kehitettävä nuorten yleistä oppimiseen liittyvää liikkuvuutta koskeva indikaattori sekä virallista että epävirallista oppimista varten, jotta oppimiseen liittyvää liikkuvuutta koskevaan vertailuarvoon voitaisiin mahdollisesti myöhemmin sisällyttää kaikissa puitteissa tapahtuva nuorten oppimiseen liittyvä liikkuvuus.

Oppimiseen liittyvä liikkuvuus määritellään fyysisiksi liikkuvuudeksi ja siinä otetaan huomioon maailmanlaajuinen liikkuvuus.

I OPPIMISEEN LIITTYVÄN LIKKUVUUDEN VERTAILUARVO

1. *Oppimiseen liittyvä liikkuvuus korkea-asteen koulutuksessa*

Korkeakouluopiskelijoiden oppimiseen liittyvään liikkuvuuteen osallistumisen lisäämiseksi:

Vuoteen 2020 mennessä olisi EU:ssa keskimäärin vähintään 20 prosentilla korkeakoulututkinnon suorittaneista oltava takanaan ulkomailla suoritettu korkea-asteen koulutukseen liittyvä opiskelu- tai harjoittelujakso (työharjoittelujaksot mukaan lukien), josta saa vähintään 15 eurooppalaisen opintosuorituksen ja arvosanojen siirtojärjestelmän (ECTS) suorituspistettä tai joka kestää vähintään kolme kuukautta.

Lyhyemmät jaksot voidaan ottaa huomioon arvioitaessa kansallisia liikkuvuuden tasoja edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio hyväksyy ne osana jotakin korkealuokkaista liikkuvuusjärjestelmää ja että ne merkitään erikseen.

Laadun sekä yhdenmukaisuuden varmistamiseksi Bolognan prosessin kanssa jäsenvaltioita ja komissiota pyydetään tekemään yhteistyötä asianomaisten Bologna-foorumien kanssa ECTS-pisteiden lukumäärää ja opintojen vähimmäiskestoja koskevien yhdenmukaisten vaatimusten käyttöönottamiseksi.

Jäsenvaltioita kannustetaan varmistamaan, että ulkomailla suoritettut opintojaksot tunnustetaan kokonaisuudessaan.

2. *Oppimiseen liittyvä liikkuvuus ammatillisessa peruskoulutuksessa*

Ammatillisen peruskoulutuksen opiskelijoiden oppimiseen liittyvään liikkuvuuteen osallistumisen lisäämiseksi:

Vuoteen 2020 mennessä olisi EU:ssa keskimäärin vähintään kuudella prosentilla 18–34 vuoden ikäisistä ammatillisen peruskoulutuksen suorittaneista oltava takanaan ulkomailla suoritettu ammatilliseen peruskoulutukseen liittyvä opiskelu- tai harjoittelujakso (työharjoittelujaksot mukaan lukien), joka kestää vähintään kaksi viikkoa ⁽³⁾ tai vähemmän, jos siitä on merkintä Europass-kansiossa.

⁽¹⁾ Ks. alaviite 7.

⁽²⁾ Asiak. 10697/11.

⁽³⁾ = 10 työpäivää.

Laadun varmistamiseksi jäsenvaltioita kannustetaan käyttämään asiaankuuluvia välineitä, kuten Europass, ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaista siirtojärjestelmää (ECVET) ja ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaista viitekehystä (EQAVET).

Vertailuarvoa – mukaan lukien sen määritelmää ja tavoitetasoa – olisi tarvittaessa tarkasteltava uudelleen / tarkistettava vuoden 2015 loppuun mennessä.

II NUORTEN YLEISTÄ OPPIMISEEN LIITTYVÄÄ LIKKUVUUTTA KOSKEVA INDIKAATTORI

Kyseessä on oppimiseen liittyvää liikkuvuutta kokonaisvaltaisesti mittaava indikaattori, jolla voidaan kattaa kaikki nuorten ulkomailla hankkimat oppimiskokemukset. Se kattaa kaikenpituisen virallisten koulutusjärjestelmien puitteissa tapahtuvan oppimiseen liittyvän liikkuvuuden kaikilla tasoilla samoin kuin epävirallisissa puitteissa, kuten nuorten vaihto-ohjelmien tai vapaaehtoistyön puitteissa, tapahtuvan oppimiseen liittyvän liikkuvuuden.

Neuvoston päätelmät korkea-asteen koulutuksen nykyaikaistamisesta

(2011/C 372/09)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

KATSOO SEURAAVAA:

1. Korkea-asteen koulutusjärjestelmillä on keskeinen asema ihmisen ja yhteiskunnan kehityksen perustana olevan tiedon luomisessa sekä aktiivisen kansalaisuuden edistämässä.
2. Kesäkuussa 2010 vahvistetussa, älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevassa Eurooppa 2020 -strategiassa ⁽¹⁾ asetettiin nimenomaiseksi tavoitteeksi koulutustason parantaminen erityisesti nostamalla korkea-asteen tai vastaavan tason tutkinnon suorittaneiden nuorten osuus vähintään 40 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä.
3. Bolognan julistuksella käynnistettiin 19. kesäkuuta 1999 Euroopan unionin aktiivisesti tukema hallitustenvälinen prosessi, jonka tavoitteena oli luoda eurooppalainen korkeakoulutusalue. Leuvenissä ja Louvain-la-Neuvessä 28. ja 29. huhtikuuta 2009 kokoontuneet korkeakoulutuksesta vastaavat osallistujamaiden ministerit kehottivat korkea-asteen oppilaitoksia ⁽²⁾ nykyaikaistamaan toimintaansa entisestään vuoteen 2020 ulottuvan kauden aikana.
4. Neuvoston direktiivissä 2004/114/EY, joka annettiin 13 päivänä joulukuuta 2004, vahvistettiin ne edellytykset ja säännöt, jotka koskevat kolmansien maiden kansalaisten maahanpääsyä jäsenvaltioiden alueella yli kolmen kuukauden ajan tapahtuvaa opiskelua, oppilasvaihtoa, palkatonta harjoittelua tai vapaaehtoistyötä varten ⁽³⁾.
5. Neuvoston direktiivissä 2005/71/EY, joka annettiin 12 päivänä lokakuuta 2005, säädettiin edellytyksistä kolmansien maiden tutkijoiden maahanpääsulle jäsenvaltioihin yli kolmen kuukauden ajaksi jonkin tutkimusorganisaation kanssa tehdyn vastaanottosopimuksen mukaisesti toteutettavaa tutkimushanketta varten ⁽⁴⁾.
6. Yliopistojen nykyaikaistamisesta Euroopan kilpailukyvyä edistämiseksi globaalissa osaamistaloudessa 23. marraskuuta 2007 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽⁵⁾ kehoitettiin jäsenvaltioita edistämään korkea-asteen oppilaitosten kansainvälistymistä kannustamalla laadunvarmistukseen yliopistoja koskevien riippumattomien arviointien ja vertaisarviointien avulla, tehostamalla liikkuvuutta, edistämällä yhteis- ja kaksoistutkintoja sekä helpottamalla pätevyyskysien ja opiskelujaksojen tunnustamista.
7. Eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista 12. toukokuuta 2009 annetuissa neuvoston päätelmissä ⁽⁶⁾ todettiin, että korkeakoulutuksen nykyaikaistamiseen tähtäävien jäsenvaltioiden pyrkimysten tukemiseksi ja eurooppalaisen korkeakoulutusalueen luomiseksi olisi pyrittävä myös tiiviiseen synergiaan Bolognan prosessin kanssa erityisesti laadunvarmistuksen, tutkintojen tunnustamisen, liikkuvuuden ja avoimuutta edistävien välineiden osalta.
8. Koulutuksen roolin kehittämistä täysin toimivan osaamiskolmion osana 26. marraskuuta 2009 annetuissa neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmissä ⁽⁷⁾ todettiin, että yliopistojen hallinto- ja rahoitusrakenteita olisi edelleen uudistettava siten, että edistetään riippumattomuutta ja vastuuvuorollisuutta, jotta voitaisiin monipuolistaa vastuutulovirtoja ja tehostaa yritysmaailman kanssa tehtävää yhteistyötä ja antaa yliopistoille valmiudet osallistua osaamiskolmioon maailmanlaajuisesti.
9. Korkea-asteen koulutuksen kansainvälistymisestä 11. toukokuuta 2010 annetuissa neuvoston päätelmissä ⁽⁸⁾ kehoitettiin komissiota kehittämään EU:n kansainvälisen korkeakoulutuksen strategia, jonka tavoitteena on parantaa nykyisten kansainvälisten yhteistyöaloitteiden yhtenäisyyttä ja täydentävyyttä sekä EU:n tasolla että kansallisesti ja jolla edistetään edelleen eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen, tutkimuksen ja innovoinnin houkuttelevuutta EU:n ulkoisessa toiminnassa.
10. Neuvoston 7. kesäkuuta 2010 antamissa päätelmissä "Uudet taidot uusia työpaikkoja varten: tulevat toimet" ⁽⁹⁾ korostettiin, että osallistavaa kasvua on edistettävä ja kaikenikäisiä ihmisiä on autettava ennakoimaan ja kohtaamaan muutokset varustamalla heidät oikeilla taidoilla ja pätevyydellä.
11. Neuvoston 19. marraskuuta 2010 Nuoret liikkeellä -aloitteesta antamissa päätelmissä ⁽¹⁰⁾ kannustettiin ponnistelemaan koulutuksen laadun ja houkuttelevuuden parantamiseksi kaikilla tasoilla ja erityisesti korkeakoulutuksen piirissä.

⁽¹⁾ EUCO 13/10.

⁽²⁾ Kielellisten variaatioiden sekä kansallisten perinteiden ja käytänteiden ottamiseksi huomioon tätä termiä käytetään merkityksessä, joka kattaa kaikki korkea-asteen oppilaitokset, kuten yliopistot, korkeakoulut, ammattikorkeakoulut, teknologiainstituutit, "grandes écoles", kauppaoppilaitokset, tekniset oppilaitokset, Instituts Universitaires de Technologie (IUT), opistot, ammattikoulut, polytekniset oppilaitokset, akatemit jne.

⁽³⁾ EUVL L 375, 23.12.2004, s. 12.

⁽⁴⁾ EUVL L 289, 3.11.2005, s. 15.

⁽⁵⁾ Asiak. 16096/1/07 REV 1.

⁽⁶⁾ EUVL C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽⁷⁾ EUVL C 302, 12.12.2009, s. 3.

⁽⁸⁾ EUVL C 135, 26.5.2010, s. 12.

⁽⁹⁾ Asiak. 10841/10.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 326, 3.12.2010, s. 9.

12. Euroopan innovaatiunionista 26. marraskuuta 2010 annetuissa neuvoston päätelmissä ⁽¹⁾ korostettiin olevan tärkeää asettaa etusijalle investoiminen koulutukseen, ammatilliseen koulutukseen ja tutkimukseen sekä hyödyntää täysimääräisesti Euroopan henkistä pääomaa, jotta voitaisiin turvata kilpailukyky ja kasvu pitkällä aikavälillä.
13. Eurooppa-neuvoston 4. helmikuuta 2011 antamissa päätelmissä kehoitettiin noudattamaan strategista ja yhdenmukaista lähestymistapaa innovoinnin vahvistamiseksi ja Euroopan henkisen pääoman täysimääräiseksi hyödyntämiseksi kansalaisten, yritysten, etenkin pk-yritysten, ja tutkijoiden hyväksi ⁽²⁾.
14. Koulutuksen asemasta Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanossa 14. helmikuuta 2011 annetuissa neuvoston päätelmissä ⁽³⁾ korostettiin, että korkea-asteen oppilaitosten olisi pyrittävä parantamaan kurssitarjontansa laatua ja relevanssia, jotta korkeakoulutukseen saataisiin ilmoittautumaan laajempi joukko kansalaisia, ja että olisi tehostettava yhteistyötä korkea-asteen oppilaitosten, tutkimuslaitosten ja yritysten välillä nykyistä innovatiivisemmän ja luovemman talouden perustana toimivan osaamiskolmion vahvistamiseksi.
15. EU:n puitekehyksestä vuoteen 2020 ulottuville romanien integraatiota edistävälle kansallisille strategioille 19. toukokuuta 2011 annetuissa neuvoston päätelmissä ⁽⁴⁾ jäsenvaltioita kehoitettiin asettamaan tavoitteet, joissa voitaisiin keskittyä laadukkaan koulutuksen, muun muassa korkeakoulutuksen, tasavertaiseen saatavuuteen käytännössä, tai jatkamaan näihin tavoitteisiin pyrkimistä.
16. Eurooppalaisen tutkimusalueen (ERA) kehittämisestä siihen liittyvien ryhmien avulla 31. toukokuuta 2011 annetuissa neuvoston päätelmissä ⁽⁵⁾ todettiin, että eurooppalaisen tutkimusalueen täytäntöönpanossa saavutetun huomattavan edistysksen pohjalta on tarkoitus jatkaa kokonaisvaltaista strategista lähestymistapaa, jolla hyödynnetään täysipainoisesti Euroopan henkistä pääomaa.
17. Neuvoston 28. kesäkuuta 2011 antamassa suosituksessa Nuoret liikkeellä – nuorten oppimiseen liittyvän liikkuvuuden edistäminen ⁽⁶⁾ pantiin merkille, että oppimiseen liittyvä liikkuvuus voi tehdä koulutusjärjestelmistä ja oppilaitoksista avoimempia, eurooppalaisempia, kansainvälisempiä ja tuloksellisempia sekä tuoda ne paremmin kaikkien ulottuville. Se voi myös parantaa Euroopan kilpailukykyä auttamalla tietointensiivisen yhteiskunnan luomisessa.
18. Oppimiseen liittyvien liikkuvuusmahdollisuuksien vertailuarvosta 28. marraskuuta 2011 annetuissa neuvoston päätelmissä pyritään lisäämään korkeakouluopiskelijoiden osallistumista oppimiseen liittyvään liikkuvuuteen ja asetetaan

määrällisiä ja laadullisia kynnyksiä ulkomailla tapahtuvaan korkeakoulutukseen liittyvien opiskelu- tai koulutusjaksojen mittaamista varten.

19. Euroopan unionilla on pitkät perinteet kolmansien maiden kanssa tehtävästä yhteistyöstä, joka perustuu sellaisiin politiikkoihin ja välineisiin, joissa korkea-asteen koulutuksella on yhä keskeisempi asema. Korkea-asteen koulutusta koskevalla yhteistyöllä on myös huomattava sija monenvälisissä yhteistyökehyksissä, esimerkiksi itäisessä kumppanuudessa, Välimeren unionissa, pohjoisessa ulottuvuudessa ja Länsi-Balkanin kanssa,

OTTAA HUOMIOON

1. Sopotissa 20. heinäkuuta 2011 järjestetyn eurooppalaisen tutkimusalueen ensimmäisen ministerikokouksen, jonka aiheena oli ”henkinen pääoma ja sen luova vaikutus” ja jossa korostettiin yliopistojen asemaa globalisoituneessa maailmassa tiedon ja innovatiivisen ajattelun tärkeänä lähteenä erityisesti ajankohtaisiin haasteisiin keskittyvän tutkimuksen strategisilla aloilla,
2. puheenjohtajavaltion Sopotissa 24.–25. lokakuuta 2011 järjestämän konferenssin, jonka aiheena oli ”korkea-asteen koulutuksen nykyaikaistaminen” ja jossa korostettiin tarvetta nykyaikaistaa korkeakoulujärjestelmiä ottaen erityisesti huomioon nykyajan haasteet, esimerkiksi maailmanlaajuisen kilpailun ja väestökehityksen.

PANEE TYYTYVÄISENÄ MERKILLE

komission Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle 20. syyskuuta 2011 antaman tiedonannon ”Tukea kasvuille ja työllisyydelle – Euroopan korkeakoulujärjestelmien nykyaikaistamissuunnitelma” ⁽⁷⁾.

TOTEAA SEURAAVAA:

1. Nykyisessä taloustilanteessa korkea-asteen koulutuksella (mukaan lukien korkea-asteen ammattikoulutus) ja sen yhteyksillä tutkimukseen ja innovointiin on tärkeä rooli sen kannalta, että Euroopassa riittäisi päteviä ja ammattitaitoisia ihmisiä ja että edistettäisiin olennaisen tärkeää tutkimustyötä, mitä Eurooppa tarvitsee kyetäkseen luomaan työpaikkoja, talouskasvua ja vaurautta.
2. Tutkinnon suorittaneiden saavuttamat taidot eivät aina vastaa työmarkkinoiden ja yhteiskunnan tarpeita. Julkisen ja yksityisen sektorin työnantajat raportoivat yhä useammin työmarkkinoiden vaatimusten ja työntekijöiden taitojen välisestä epäsuhtadasta ja vaikeuksista löytää oikeanlaisia työntekijöitä osamistalouden muuttuviin tarpeisiin.

⁽¹⁾ Asiak. 17165/10.

⁽²⁾ Asiak. EUCO 2/11, s. 6, 16 kohta.

⁽³⁾ EUVL C 70, 4.3.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ Asiak. 10658/11.

⁽⁵⁾ Asiak. 11032/11.

⁽⁶⁾ EUVL C 199, 7.7.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ Asiak. 14198/11 + ADD 1.

3. Euroopassa pitäisi olla huomattavasti enemmän koulutettuja tutkijoita sekä tutkijoita, joilla on kokemusta yliopistomaailman ulkopuolelta, muun muassa yksityiseltä sektorilta, jotta Euroopan talouksissa voitaisiin painottaa nykyistä enemmän tutkimusta ja edistettäisiin sitä kautta innovointia ja parannettaisiin kilpailukykyä.
 4. Jos korkea-asteen koulutukseen osallistumista halutaan lisätä, on kiinnitettävä yhä enemmän huomiota haasteisiin, jotka liittyvät laatuun ja monipuolisuuteen.
 5. Euroopan korkea-asteen oppilaitosten vahvuus perustuu niiden monipuolisuuteen, korkeatasoiseen, kestäväan ja relevanttiin koulutukseen ja tutkimukseen sekä siihen, että institutionaalinen itsemääräämisoikeus on yhdistetty vastuunkantoon kaikkien sidosryhmien suhteen, samoin kuin kykyyn sopeutua muuttuviin olosuhteisiin. Oppilaitoksille perinteisesti kuuluvien kahden tehtävän eli opetuksen ja tutkimuksen lisäksi on yhä tärkeämpää luoda yhteydet oppilaitosten ja liike-elämän välille, myös aluetasolla, sekä ottaa huomioon sosiaalinen vastuu.
 6. Euroopan korkea-asteen oppilaitosten mahdollisuuksia hoitaa yhteiskunnallista rooliaan ja lisätä osaltaan Euroopan vaurautta ei kuitenkaan vieläkaan hyödynnetä tarpeeksi: Eurooppa on jäänyt jälkeen maailmanlaajuisessa kilpailussa osaamisesta ja lahjakkuudesta, ja nousevan talouden maat lisäävät voimakkaasti investoimistaan korkea-asteen koulutukseen.
 7. Samalla korkea-asteen oppilaitokset yrittävät liian usein kilpailla liian monella eri alalla, vaikka vain muutama niistä on saavuttanut huippuosaamisen tason joillain sellaisilla erityisaloilla, joilla maailmanlaajuisen kilpailu on kovaa.
 8. Korkea-asteen oppilaitosten on näin ollen toteutettava edelleen sisäisiä uudistuksia. Niiden yhteydessä on tehtävä valinta laitoksen varsinaisesta tehtävästä, joka riippuu kunkin edustaman henkisen pääoman tyypistä ja mahdollisuuksista määritellä itsensä suhteessa muihin kansallisiin oppilaitoksiin.
 9. Institutionaalinen itsemääräämisoikeus on tärkeä tekijä, joka auttaa edistämään oppilaitosten monipuolisuutta korkea-asteen koulutuksen kansallisten järjestelmien puitteissa: oppilaitosten tehtäviä on monipuolistettava huippuosaamisen edistämiseksi korkea-asteen oppilaitoksissa.
- ON YHTÄ MIELTÄ SIITÄ, ETTÄ
1. päävastuu korkea-asteen koulutuksen uudistamisesta ja uudistusten tukemisesta on jäsenvaltioilla ja oppilaitoksilla itsellään. Bolognan prosessi ja sitä seurannut eurooppalaisen korkeakoulutusalueen kehittäminen sekä korkeakoulutusjärjestelmien nykyaikaistamista ja eurooppalaisen tutkimusalueen luomista koskeva EU:n ohjelma osoittavat kuitenkin, että haasteet ja poliittiset ratkaisukeinot edellyttävät kansallisten rajojen yli ulottuvaa toimintaa ja että Euroopan tason yhteistyöllä on tärkeä merkitys annettavan tuen rahoituksen, kokemuksen osoittamiin seikkoihin perustuvan poliittisen analyysin ja parhaiden käytäntöjen vaihdon kannalta,
 2. korkea-asteen koulutuksen korkea laatu ja relevanssi ovat yksi olennainen ehto sille, että Euroopan henkistä pääomaa saadaan hyödynnettyä täysimääräisesti,
 3. koulutuksen ja tutkimuksen laatu on yksi avaintekijä Euroopan korkea-asteen koulutusjärjestelmien onnistuneelle nykyaikaistamiselle,
 4. koulutuksen, tutkimuksen ja innovoinnin välisen osaamiskolmion vahvistaminen on keskeinen edellytys sille, että korkea-asteen koulutuksella pystytään vaikuttamaan työpaikkojen luomiseen ja kasvun lisäämiseen, että hallinto- ja rahoitusrakenne voidaan uudistaa ja että korkea-asteen koulutuksen kansainvälistä kiinnostavuutta pystytään parantamaan,
 5. eurooppalaisen tutkimusalueen kehittämisen myötä kansalliset järjestelmät täydentävät toisiaan entistä paremmin, ja tämä lisää tutkimusinvestointien kustannustehokkuutta ja edistää vaihtoja ja yhteistyötä osaamiskolmioon osallistuvien laitosten välillä,
 6. opiskelijoiden, tutkijoiden ja henkilöstön kansainvälinen liikkuvuus, joka on lisääntynyt eurooppalaisen korkeakoulutusalueen käynnistämisen jälkeen, vaikuttaa myönteisesti laatuun ja tuntuu kaikilla keskeisillä uudistusaloilla. Liikkuvuus voi kuitenkin myös olla haasteellista niille koulutusjärjestelmille, jotka vastaanottavat huomattavan suuria opiskelijamääriä. Ne voivat myös aiheuttaa "aivovuotoa", jos monet lahjakkaat opiskelijat lähtevät ulkomaille opiskelemaan, eivätkä enää palaa kotimaahansa,
 7. parhaiden opiskelijoiden, tutkijoiden ja muun korkeakoulutuksen houkuttaminen EU:n ulkopuolelta sekä uusien muotojen kehittäminen rajatylittävälle yhteistyölle ovat keskeisiä edellytyksiä sille, että eurooppalaisesta korkeakoulutusalueesta ja Euroopan tutkimusalueesta saadaan tehtyä houkuttelevia kohteita osaamisesta ja lahjakkuudesta käytävässä maailmanlaajuisessa kilpailussa,
 8. työnantajien ja muiden sidosryhmien osallistuminen opinto-ohjelmien suunnitteluun ja toteuttamiseen on olennaisen tärkeää pyrittäessä parantamaan korkea-asteen koulutuksen laatua ja relevanssia,
 9. julkisten investointien, jotka saavat tukea muista rahoituslähteistä, olisi oltava edelleen kestäväan korkea-asteen koulutuksen perusta ottaen huomioon erityisesti Euroopan tämänhetkinen finanssikriisi.

PYYTÄÄ SEN MUKAISESTI JÄSENVALTIOITA OMIA KANSALLISIA KÄYTÄNTÖJÄÄN NOUDATTAEN TYÖSKENTELEMÄÄN YHDESSÄ KORKEA-ASTEEN OPPILAITOSTEN KANSSA NIIDEN ITSEMÄÄRÄÄMISOIKEUTTA KUNNIOITTAEN SAMOIN KUIN KAIKKIEN MUIDEN ASIANOSAISTEN SIDOSRYHMIEN KANSSA, TARKOITUKSENA

1. tehostaa toimia korkea-asteen koulutukseen osallistumisen lisäämiseksi niin, että saavutetaan Eurooppa 2020 -strategiassa asetettu tavoite, jonka mukaan vähintään 40 prosenttia EU:n 30–34-vuotiaista suorittaisi korkea-asteen tai sitä vastaavan tason koulutuksen, ottaen huomioon arvion, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä 35 prosenttia kaikista työpaikoista EU:ssa edellyttää korkea-asteen koulutusta vastaavaa pätevyyttä⁽¹⁾,
2. kehittää selkeitä väyliä, joiden kautta korkeakoulutukseen pääsee etenemään ammatillisen ja muuntyyppisen koulutuksen pohjalta, sekä mekanismeja, joiden avulla voidaan tunnustaa aiempi virallisen koulutusjärjestelmän ulkopuolella hankittu osaaminen ja kokemus, erityisesti työstämällä eurooppalaiseen tutkintojen viitekehykseen perustuvien kansallisten tutkintokehysten toteuttamiseen ja käyttöön liittyviä haasteita,
3. edistää tehokkaiden strategioiden järjestelmällistä kehittämistä epäsuotuisissa asemassa olevien ja aliedustettujen ryhmien koulutukseen pääsyn varmistamiseksi, erityisesti kiinnittämällä niihin entistä paremmin huomiota ja tarjoamalla entistä avoimempaa tietoa koulutusmahdollisuuksista ja tuloksista sekä antamalla parempaa ohjausta oikeiden koulutusvalintojen takaamiseksi,
4. tehostaa toimia, jotta korkea-asteen koulutuksen keskeyttämisaste saadaan mahdollisimman vähäiseksi, kehittämällä kurssien laatua, relevanssia ja houkuttelevuutta erityisesti soveltamalla opiskelijakeskeistä oppimista ja tarjoamalla taroituksenmukaista opintojen aloituksen jälkeistä tukea, opastusta ja neuvontaa,
5. varmistaa, että kohdennettu rahoitustuki saavuttaa matalamman tulotason piiristä tulevat potentiaaliset opiskelijat,
6. kannustaa hyödyntämään taito- ja kasvuennusteita sekä tutkinnon suorittaneiden työllistymistä koskevia tietoja opinto-ohjelmien suunnittelussa, toteuttamisessa ja arvioinnissa sekä kannustaa suurempaan joustavuuteen opinto-ohjelmien suunnittelussa, monialaiset oppimisväylät mukaan lukien, tarkoituksena parantaa tutkinnon suorittaneiden työllistävyyttä,
7. kannustaa omaksumaan opiskelijakeskeisiä lähestymistapoja opettamiseen ja oppimiseen ottamalla huomioon moninaisen opiskelijakokonaisuuden tarpeet sekä laajentamalla opiskelumallien kirjoa, myös hyödyntämällä tehokkaasti tieto- ja viestintätekniikkaa,
8. kannustaa korkea-asteen oppilaitoksia investoimaan henkilöstönsä jatkuvaan ammatilliseen kehitykseen, ja palkitsemaan huipputason opetusta,
9. vapauttaa vielä hyödyntämättömiä voimavaroja puuttumalla stereotyyppiin asenteisiin ja poistamalla esteitä, joita naiset

yhä kohtaavat tutkinnonjälkeisen jatkokoulutuksen ja tutkimuksen korkeimmilla tasoilla etenkin tietyillä tieteenaloilla ja johtotehtävissä,

10. kytkeä tarvittaessa tohtoriohjelmien kansallinen rahoitus innovatiivista tohtorinkoulutusta koskeviin EU:n periaatteisiin⁽²⁾, ja tukea tutkijanuraa koskevien mahdollisuuksien kehittämistä,
11. tehostaa yrittäjätaitojen, luovuuden ja innovointitaitojen kehittämistä kaikilla tieteenaloilla ja tutkintojärjestelmän kaikilla tasoilla, ja edistää innovointia korkea-asteen koulutuksessa luomalla aiempaa vuorovaikutteisempia oppimisympäristöjä ja tehostettuja infrastruktuureja osaamisen siirtoa varten,
12. tukea tarvittaessa tieteenalojen välisen tutkimuksen asemaa korkea-asteen oppilaitoksissa, sekä tehostaa korkeakoulutuksen ja tutkimuksen keskinäisiä yhteyksiä, jotta osaamiskolmio toimisi tehokkaammin,
13. kannustaa kehittämään korkea-asteen koulutukselle kuuluvien koulutus- ja tutkimustehtävien lisäksi kolmatta toiminnan osa-aluetta, johon kuuluvat muun muassa osaamisen jakaminen ja innovointi, toiminta ympäröivässä yhteisössä, elinikäinen oppiminen ja panos alueelliseen ja paikalliseen kehitykseen,
14. kannustaa kumppanuuteen ja yhteistyöhön yritysten kanssa esimerkiksi ottamalla käyttöön palkkiojärjestelmiä, työharjoittelujaksoja ja monialaisen ja organisaatioiden välisen yhteistyön kannustimia sekä vähentämällä lainsäädännöllisiä ja hallinnollisia esteitä korkea-asteen oppilaitosten sekä muiden julkisten ja yksityisten sidosryhmien välisiltä kumppanuuksilta. Osaamisen tosiasiallinen siirto hyödynnettäväksi markkinoilla ja siihen liittyvä perus- ja soveltavan tutkimuksen jatkumo voidaan varmistaa panemalla täytäntöön sellaisia viranomaistoimia, joilla tehostetaan näiden monien eri tahojen välisiä kumppanuuksia,
15. lujittaa korkea-asteen oppilaitosten, työnantajien ja työmarkkinalaitosten välisiä yhteyksiä tarkoituksena ottaa työmarkkinoiden tarpeet paremmin huomioon opinto-ohjelmissa, soveltaa aiempaa paremmin yhteen ammattitaidot ja työelämän tarpeet ja kehittää aktiivista työmarkkinapolitiikkaa, jolla edistetään tutkinnon suorittaneiden työllistymistä,
16. parantaa koulutuksen laatua liikkuvuuden ja rajatylittävän yhteistyön avulla, muun muassa
 - a. sisällyttämällä oppimiseen liittyvä liikkuvuus mahdollisuuksien mukaan entistä järjestelmällisemmin opinto-ohjelmiin ja varmistamalla, että ulkomailla suoritettujen opinto-osuudet tunnustetaan tosiasiallisesti hyödyntämällä toimivia avoimuusvälineitä kuten eurooppalaista opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmää (ECTS), tutkintotodistuksen liitettä, laadunvarmistusta sekä eurooppalaiseen tutkintojen viitekehyttä,

⁽¹⁾ Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämisskeskuksen raportti, 2010.

⁽²⁾ ERA:n tutkijavoimavaroja ja liikkuvuutta käsittelevän ohjausryhmän toukokuussa hyväksymä ja 27. kesäkuuta 2011 viimeistelemä raportti.

- b. poistamalla tarpeettomat esteet oppilaitoksesta toiseen siirtymiseltä kandidaatin ja maisterin opintojen välillä samoin kuin rajatylittävältä yhteistyöltä ja vaihtotoiminnalta,
 - c. parantamalla EU:n ulkopuolelta tulevien opiskelijoiden, tutkijoiden ja opettajien pääsyä, työskentelyoloja ja edistymismahdollisuuksia muun muassa, mikäli mahdollista, ratkaisemalla hallinnollisia kysymyksiä, jotka aiheuttavat ongelmia viisuminsaannissa,
 - d. varmistamalla, että franchising-sopimusten mukaisesti järjestettävä koulutus katetaan riittävästi laadunvarmistusjärjestelmillä,
 - e. edistämällä laajempaa oppilaitosten välistä yhteistyötä, johon kuuluu kaksois- ja yhteistutkintoihin johtavien kurssien kehittäminen,
17. kannustaa suurempaan joustavuuteen korkea-asteen oppilaitosten hallinto- ja rahoitusjärjestelmissä ottaen huomioon myös suorituksiin ja kilpailuun liittyvät mekanismit sekä kehittää sisäisen hallinnon ammattimaisempaa järjestelyä,
 18. parantaa vaihtoehtoisten rahoituslähteiden saatavuutta ja myös tarvittaessa käyttää julkisia varoja yksityisten ja julkisten investointien hankkimiseen.
- ON TYYTYVÄINEN KOMISSION AIKOMUKSEEN
1. tukea jäsenvaltioita näiden pyrkimyksissä uudistaa korkea-asteen koulutusjärjestelmiään hyödyntämällä täysimääräisesti EU:n koulutusalan ohjelmia sekä parantamalla tietoperustaa, laatimalla yksityiskohtaisia analyysejä ja lisäämällä läpinäkyvyyttä ja toteuttamaan sitä varten muun muassa seuraavat toimet:
 - a. kehitetään asiaankuuluvia sidosryhmiä kuullen korkea-asteen oppilaitosten arviointia varten uusi, tuloksiin perustuva riippumaton avoimuusväline (U-Multirank), jossa otetaan huomioon kansallisten korkea-asteen koulutusjärjestelmien erityispiirteet ja Euroopan korkea-asteen oppilaitosten monipuolisuus, ja jonka avulla käyttäjät voivat luoda yksilöllisiä moniulotteisia luokitteluja,
 - b. jatketaan korkea-asteen koulutuksen ja työmarkkinatiedon kehittämistä erityisesti parantamalla tietoja Euroopan korkea-asteen koulutuksessa olevien liikkuvuudesta ja työllistymisestä (toimimalla saatavilla olevien voimavarojen puitteissa ja pyrkimällä vähentämään hallinnollisia esteitä) ja antamalla erityisiä ohjeita perus- ja monialaisten taitojen kohentamisesta sekä työmarkkinoiden vaatimusten ja työntekijöiden taitojen välisen vastaavuuden parantamisesta,
 - c. tutkitaan, miten eri rahoitusmallit vaikuttavat korkea-koulutusjärjestelmien monipuolistamiseen, tehokkuuteen ja tasapuolisuuteen sekä opiskelijoiden liikkuvuuteen,
 - d. perustetaan korkean tason asiantuntijaryhmä, joka tarkastelee korkea-asteen koulutuksen nykyaikaistamisen kannalta keskeisiä aiheita ja aivan aluksi huippuopetuksen edistämistä. Asiantuntijaryhmän on määrä raportoida tuloksistaan vuonna 2013,
 2. auttaa lisäämään koulutusalan liikkuvuutta tehostamalla arvosanojen siirtojärjestelmää (ECTS) ja laadunvarmistusmenetelmiä tarkoituksena parantaa opintosuoritusten tunnustamista,
 3. tehdä ehdotus maisterintutkintojen liikkuvuutta koskevaksi Erasmus-ohjelmaksi riippumatta tulevasta yleissivistävää ja ammatillista koulutusta sekä nuorisoasioita koskevasta EU:n ohjelmasta käytävistä neuvotteluista. Ohjelmalla edistettäisiin liikkuvuutta, huippuosaamista ja kohtuuhintaisen rahoituksen saatavuutta opiskelijoille, jotka suorittavat maisterin tutkinnon toisessa jäsenvaltiossa, heidän sosiaalisesta taustastaan riippumatta,
 4. tukea tutkimuksia, jotka koskevat opiskelijoiden liikkuvuusvirtoja ja franchising-sopimusten mukaisesti järjestettävää koulutusta,
 5. edistää yhdessä jäsenvaltioiden kanssa eurooppalaisen tutkimusalueen ja eurooppalaisen korkeakoulutusalueen yhtenäistä kehittämistä ja pyrkii vahvistamaan EU:n ja Bolognan prosessin välistä synergia vaikutusta muun muassa hyödyntämällä vuoden 2013 jälkeistä koulutusalan ohjelmaa tavoitteena edistää Bolognan prosessissa ja EU:ssa asetettua 20 prosentin liikkuvuustavoitetta,
 6. kehittää edelleen Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituuttia (EIT) hyväksymällä ehdotuksen uudeksi strategiseksi innovaatio-ohjelmaksi, jolla hahmotellaan EIT:n tulevaisuutta, sen painopisteitä ja ehdotuksia uusien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen käynnistämiseksi, erityisesti korkea-asteen oppilaitosten innovaatiopotentiaalin lisäämiseksi yhteistyössä liike-elämän kanssa,
 7. tukea avoimien valintamenettelyjen toteuttamista ja edistää tutkijoiden liikkuvuutta valtioiden rajojen yli ja eri alojen välillä tukemalla tutkimusuran eurooppalaista kehystä ja eurooppalaista tutkijoille suunnattua Euraxess – Researchers in Motion -aloitetta ⁽¹⁾,
 8. vahvistaa Marie Curie -toimien puitteissa tohtorin tutkintoa suorittaville tarkoitettuja liikkuvuusohjelmia, joihin kuuluu paluuvaiheen tuki, ja kehittää edelleen eurooppalaista teollisuudenalan tohtorinkoulutusohjelmaa soveltavan tutkimuksen tukemiseksi,
 9. tehdä harjoittelujaksojen laatukehystä koskeva ehdotus, jonka tavoitteena on auttaa opiskelijoita ja tutkinnon suorittaneita hankkimaan työssä tarvittavaa käytännön osaamista ja tarjota opiskelijoille parempia ja laadukkaampia harjoittelumahdollisuuksia,
- ⁽¹⁾ ERA:n tutkijavaroja ja liikkuvuutta käsittelevän ohjausryhmän toukokuussa hyväksymä ja 21. heinäkuuta 2011 viimeistelemä raportti.

10. tehdä EU:ta tunnetuksi paikkana, johon huippulahjakkuuksien eri puolilta maailmaa kannattaa tulla opiskelemaan ja tekemään tutkimustyötä, ottaen samalla huomioon korkea-asteen oppilaitosten moninaisuuden, ja kehittää unionin ulkopuolisten kumppaneiden kanssa korkea-asteen koulutusalan vuorovaikutusta, jolla pyritään vahvistamaan kansallisia korkea-asteen koulutusjärjestelmiä, edistämään poliittista vuoropuhelua, lisäämään liikkuvuutta ja parantamaan opintosuoritusten tunnustamista, muun muassa laajentumisstrategian, Euroopan naapuruuspolitiikan, itäisen kumppanuuden, EuroVälimeri-kumppanuuden, Länsi-Balkanin kanssa tehtävän yhteistyön, maahanmuuttoa koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan ja Bologna-foorumin kautta,

11. kehittää EU:n kansainvälisen korkea-asteen koulutuksen strategia, jotta edellä mainitut päämäärät voitaisiin

paremmin saavuttaa; samalla lisättäisiin kansainvälistä tietotusta ja näkyvyyttä ja yhdessä kumppanien kanssa lujitettaisiin suhteita ja tehostettaisiin voimavarojen luomista korkea-asteen koulutuksen alalla, sekä

12. vahvistaa korkea-asteen koulutuksen nykyaikaistamiseen suunnattavan EU-rahoituksen pitkän aikavälin vaikutusta huolehtimalla aiempaa paremmin eri rahoitusvälineiden keskinäisestä täydentävyydestä ottaen huomioon erityisesti tulevan yleissivistävää ja ammatillista koulutusta sekä nuorisasioita koskevan EU:n ohjelman, tutkimusta ja innovointia koskevan Horizon 2020 -puiteohjelman ja EU:n koheesiopolitiikan välineet.

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI